UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä heinäkuuta 2025 *

Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Hallinnollinen menettely – Päätös tarkastuksen määräämisestä – Asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohta – Tarkastuksen kohde ja tarkoitus – Perusteluvelvollisuus – Riittävän painavat aihetodisteet – Yksityisyydensuoja – Tuomioistuinvalvonta

Asiassa T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin, kotipaikka Clermont-Ferrand (Ranska), edustajinaan asianajajat E. Sarrazin, J. Brousseau ja J.-P. Gunther,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Baumé, N. Cambien ja M. Domecq,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Marcoulli sekä tuomarit V. Tomljenović ja L. Spangsberg Grønfeldt (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn ja erityisesti

– unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.4.2024 jätetyn kannekirjelmän,

– 16.12.2024 toteutetut ensimmäiset prosessinjohtotoimet sekä kantajan 16.1.2025 ja komission 20.1.2025 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämät vastaukset,

– 4.2.2025 toteutetut toiset prosessinjohtotoimet sekä kantajan 21.2.2025 ja komission 19.2.2025 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämät vastaukset,

ottaen huomioon 5.3.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

1 Kantaja Compagnie générale des établissements Michelin vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumoamaan 10.1.2024 annetun komission päätöksen C(2024) 243 final, jolla kantaja ja kaikki suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevat yhtiöt määrätään suostumaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun tarkastukseen (asia AT.40863 – Hoops) (jäljempänä riidanalainen päätös).

I Asian tausta

2 Kantaja toimii erityisesti henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen renkaiden valmistuksen ja myynnin alalla Euroopan talousalueella (ETA) sekä eri puolilla maailmaa.

3 Komissio antoi oma-aloitteisesti käynnistämänsä tutkimuksen yhteydessä 10.1.2024 päätöksen, jolla se määräsi, että kantajan oli suostuttava [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun tarkastukseen.

4 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”[Kantajan on] suostuttava [sen] mahdollista osallistumista [SEUT] 101 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan vastaisia sopimuksia tai menettelytapoja koskevaan tarkastukseen. Epäillyissä sopimuksissa ja/tai yhdenmukaistetuissa menettelytavoissa [on] kyse siitä, että suurimpien rengasvalmistajien välillä on sovittu henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista (erityisesti tukkuhinnoista) ETA-alueella. Epäiltyihin sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin [on sisältynyt] yritysten julkisen viestinnän tarkoituksellista käyttöä keskinäiseen tiedottamiseen kunkin yrityksen hinnoitteluun liittyvistä tulevista aikeista ja strategioista toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi. Tarkastus voidaan toteuttaa missä tahansa [kantajan] toimitilassa, erityisesti Ranskassa sijaitsevissa toimitiloissa.”

5 Komissio muistuttaa riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa, että sen tarkastajilla oli toimivalta takavarikoida asiakirjoja tarkastuksen aikana. Riidanalaisen päätöksen 3 artiklan mukaan tarkastus voitiin aloittaa 30.1.2024 tai pian sen jälkeen.

6 Käsiteltävän asian kannalta merkitykselliset riidanalaisen päätöksen perustelut mainitaan seuraavissa johdanto-osan perustelukappaleissa:

– ”(2) Komissiolla olevien tietojen perusteella ETA-alueen suurimmat rengasvalmistajat, joihin [kantaja] kuuluu, ovat olleet ja saattavat edelleen olla mukana kilpailunvastaisissa sopimuksissa ja/tai yhdenmukaistetuissa menettelytavoissa, jotka koskevat ETA-alueella myytävien henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hintojen (erityisesti tukkuhintojen) yhteensovittamista.

– (3) Komissiolla olevien tietojen mukaan rengasvalmistajat, joihin [kantaja] kuuluu, ovat erityisesti vaihtaneet arkaluonteisia kaupallisia tietoja (myös yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta) hinnoitteluun liittyvistä aikeistaan ja strategioistaan toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi.

– (4) Tällainen menettely on alkanut ainakin [mainittuna vuonna], mutta [oli] mahdollista, että se on alkanut jo aiemmin, ja sitä tapahtuu edelleen [(jäljempänä pääasiallinen ajanjakso)]. Tietojen

perusteella kyseisiin tuotteisiin liittyvää yhteensovittamista on tapahtunut aiemmin ainakin [aiemmalla ajanjaksolla (jäljempänä aiempi ajanjakso), joka on useita vuosia pääasiallista ajanjaksoa aiempi)].

– (5) Komission hallussa olevien todisteiden perusteella menettely koskee ETA-alueella myytäviä henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettuja uusia vaihtorenkaita.

– – –

– (8) – – Jokaisen yrityksen johtajat ja rajattu määrä luotettavina pidettyjä henkilöstön jäseniä, joihin kuuluu henkilöitä, jotka auttavat yrityksen sisällä yrityksen julkisten ilmoitusten valmistelussa, ovat [olleet] selvästi tietoisia epäiltyjen yhteensovittamista koskeneiden sopimusten olemassaolosta ja niiden varsinaisesta tarkoituksesta, perusteista ja toiminnasta. – – Koska kilpailua rajoittavat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat rikkovat unionin kilpailuoikeutta ja koska niistä voidaan määrätä rahamääräisiä seuraamuksia, on se vaara, että merkityksellisiä tietoja olisi salattu tai tuhottu, jos tietoa olisi kerätty tietopyynnöillä tai jos tarkastuksesta olisi ilmoitettu etukäteen. Tämä koskee tietoja, jotka liittyvät epäilyihin tulevan toiminnan yhteensovittamisesta markkinoilla asianomaisten tuotteiden hintojen (erityisesti tukkuhintojen) osalta sekä epäilyihin valmistajien päätöksestä ilmoittaa kilpailijoille julkisin keinoin tulevasta hintapolitiikasta.”

7 Komission tarkastajat menivät yhdessä Ranskan kilpailuviranomaisen (Autorité de la concurrence) edustajien kanssa 30.1.2024 kantajan tiloihin antaakseen riidanalaisen päätöksen kantajalle tiedoksi ja tehdäkseen tarkastuksen. Tuossa yhteydessä komissio vieraili toimitiloissa, keräsi materiaalia (kannettavia tietokoneita, matkapuhelimia, tabletteja ja tallennusvälineitä), kuuli useita henkilöitä ja kopioi kerättyjen laitteiden sisältöä.

8 Tarkastus keskeytettiin 2.2.2024.

9 Tarkastuksen keskeyttämisen jälkeen kantaja osoitti komissiolle 2.2.2024 päivätyn asiakirjan, jossa se esitti riidanalaisen päätöksen sisältöä ja tarkastuksen kulkua koskevat varaumansa ja kiisti niin epäillyn rikkomisen aineellisen ja ajallisen laajuuden kuin komission tarkastajien tarkastuksen aikana esittämät tietyt vaatimukset.

10 Tarkastusta jatkettiin 4.3.2024 komission tiloissa Brysselissä (Belgia). Se saatiin päätökseen 7.3. 2024.

II Asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja vaatii viimeksi esittämässään kirjelmässä, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

13 Aluksi on tuottava menettelylliseltä kannalta esille, että komissio on esittänyt vastineensa yhteydessä selvityksiä ja aineellisia todisteita, jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi tutkia, oliko komissiolla hallussaan riittävän painavat aihetodisteet, joiden perusteella voitiin epäillä kilpailusääntöjen rikkomista ja siten oikeuttaa komission päätös käyttää toimivaltaansa suorittaa tarkastus kantajan tiloissa.

14 Nämä selvitykset ja todisteet saatuaan unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi prosessinjohtotoimia kahteen otteeseen ensinnäkin saadakseen näitä selvityksiä ja todisteita koskevat kantajan huomautukset ja toiseksi saadakseen komissiolta täsmennyksiä tiettyihin riidanalaisessa päätöksessä esitettyihin toteamuksiin.

15 Ensimmäisten prosessinjohtotoimien yhteydessä kantaja sai mahdollisuuden mukauttaa kannekirjelmässä esitettyjä lausumia kirjallisesti ottaen huomioon seikat, joista se oli saanut tiedon tutustuessaan vastinekirjelmään ja sen liitteisiin. Toisten prosessinjohtotoimien yhteydessä kantaja sai mahdollisuuden ottaa kirjallisesti kantaa selvityksiin ja aineellisiin todisteisiin, jotka komissio oli esittänyt vastauksena ensimmäisiin prosessinjohtotoimiin. Istunnossa kantaja sai myös mahdollisuuden ottaa kantaa huomautuksiin, jotka komissio oli esittänyt toisten prosessinjohtotoimien yhteydessä niistä vastauksista, jotka kantaja oli antanut ensimmäisiin prosessinjohtotoimiin.

16 Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevaa vaatimusta tutkittaessa on siis otettava huomioon komission esittämät selvitykset ja aineelliset todisteet, joiden sisältö käydään läpi jäljempänä tutkittaessa, voidaanko näitä selvityksiä ja todisteita pitää riittävän painavina aihetodisteina oikeuttamaan päätöksen, jolla kantaja määrätään suostumaan tarkastukseen.

17 Kantaja esittää kumoamisvaatimuksensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista ensimmäisen mukaan SEUT 296 artiklaa ja asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät, ja joista toisen mukaan kantajan kotipaikan ja viestien suojan kunnioittamista koskevaa perusoikeutta, jota nimitetään myös kotirauhan loukkaamattomuutta koskevaksi oikeudeksi tai yksityisyydensuojaksi, on loukattu, koska riidanalainen päätös on mielivaltainen ja suhteeton.

18 Tältä osin on todettava, että vaikka käsiteltävällä kanteella riitautettu päätös on päätös, jossa määrätään kyseessä olevasta tarkastuksesta, ja vaikka kaikki kantajan esittämät kanneperusteet koskevat yksinomaan tämän päätöksen kumoamista, tietyt kantajan kirjallisessa menettelyssä esittämät huomautukset ja väitteet liittyvät komission tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi toteuttaman tarkastuksen kulkuun.

19 Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, miten päätöstä, jossa määrätään tarkastuksista, on sovellettu, ei vaikuta tämän päätöksen laillisuuteen, eikä yrityksellä ole oikeutta vedota tutkimusmenettelyjen kulun lainvastaisuuteen sellaisen kumoamiskanteen vaatimuksissa, joka on nostettu toimenpiteestä, jonka nojalla komissio suorittaa kyseisen tutkimuksen (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. tästä myös julkisasiamies Pitruzzellan esittämä ratkaisuehdotus Les Mousquetaires ja ITM Entreprises v. komissio, C-682/20 P, EU:C:2022:578, 67 ja 68 kohta).

20 Koska kantaja ei yritä vedota siihen, että riidanalainen päätös on perusteltu riittämättömällä tavalla tai että kantajan yksityisyyttä on loukattu laittomasti tutkimusmenettelyn kulun vuoksi, on näin ollen katsottava, että kantaja on kiinnittänyt huomiota tutkimusmenettelyn kulkuun vain havainnollistaakseen perusteluissa väitetysti olevia selkeyden tai täsmällisyyden puutteita tai sitä laajuutta, jolla päätöksellä, jossa kantaja määrätään suostumaan tarkastukseen, on sallittua kajota sen yksityisyyteen (ks. analogisesti tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 23 ja 24 kohta).

21 Kyseisiä huomautuksia ja väitteitä on siis arvioitava tästä näkökulmasta tutkittaessa riidanalaisen päätöksen kumoamisperusteet.

A Riittämättömiä perusteluja koskeva ensimmäinen kanneperuste

22 Kantaja väittää, ettei riidanalainen päätös täytä perusteluvelvollisuutta sen vuoksi, että sen sisältö on liian lyhytsanainen, yleisluonteinen, epämääräinen ja moniselitteinen. Riidanalaisen päätöksen perustelut ovat epätarkkoja ja väljiä, koska niissä käytettään ilmaisuja ”ja/tai”, ”erityisesti”, ”myös” ja ”ainakin”. Tämän vuoksi epäillyn rikkomisen aineellinen ja ajallinen laajuus jäävät epäselviksi ja ovat perusteettomia tai kohtuuttomia, minkä vuoksi kantaja ei voi saada selkeää käsitystä siitä, mistä sitä moititaan, eikä kantajalla ole siten ollut mahdollisuutta suojella oikeuksiaan täysimääräisesti.

23 Komissio kiistää kantajan väitteet.

1. Alustavat huomautukset

24 Aluksi on muistutettava, että SEUT 296 artiklan mukainen Euroopan unionin toimielinten toimien perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan ja että perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Perusteluvelvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille päätös on osoitettu, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, ovatko toimen perustelut SEUT 296 artiklan mukaisia, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 On myös otettava huomioon ne oikeussäännöt, joiden mukaisesti komission tarkastukset suoritetaan. Asetuksen N:o 1/2003 4 artiklan ja 20 artiklan 1 kohdan mukaiset tarkastusvaltuudet on nimittäin myönnetty komissiolle siinä tarkoituksessa, että komissio voisi suorittaa tehtävänsä, joka on suojella sisämarkkinoilla käytävää kilpailua vääristymiltä ja määrätä seuraamuksia kilpailusääntöjen mahdollisista rikkomisista sisämarkkinoilla (ks. tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Siltä osin kuin on kyse erityisesti komission tarkastuspäätöksistä, asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdasta ilmenee siis, että niissä on mainittava muun muassa tarkastuksen kohde ja tarkoitus. Kuten oikeuskäytännössä on täsmennetty, tämä erityinen perusteluvelvoite on perustavanlaatuinen vaatimus paitsi sen vuoksi, että asianomaisten yritysten tiloissa suoritettaviksi aiottujen tarkastusten osoitetaan olevan oikeutettuja, myös siksi, että yritysten on mahdollista saada selville yhteistyövelvollisuutensa laajuus ja samanaikaisesti säilyttää puolustautumisoikeutensa (ks. tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Tältä osin on muistettava, että komissio ei ole velvollinen ilmoittamaan tarkastuspäätöksen adressaatille kaikkia niitä hallussaan olevia tietoja, jotka koskevat epäiltyjä kilpailusääntöjen rikkomisia, eikä tekemään perusteellista oikeudellista luonnehdintaa kyseisistä rikkomisista, kunhan komissio selvästi mainitsee epäilyt, jotka se aikoo selvittää (ks. vastaavasti tuomio 25.6. 2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Vaikka komission on tosin ilmoitettava mahdollisimman täsmällisesti etsinnän kohde ja seikat, joihin tarkastus kohdistuu, ei sitä vastoin ole välttämätöntä, että tarkastuspäätöksessä rajataan täsmällisesti kyseiset markkinat tai tehdään tarkka oikeudellinen luonnehdinta epäillyistä kilpailusääntöjen rikkomisista tai ilmoitetaan ajanjakso, jonka kuluessa kilpailusääntöjä on rikottu, kunhan kyseinen tarkastuspäätös sisältää edellä tämän tuomion 24–28 kohdassa kuvatut olennaiset seikat (ks. tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Kun nimittäin otetaan huomioon se, että tarkastukset tehdään tutkinnan alussa, komissiolla ei ole vielä yleensä yksityiskohtaisen oikeudellisen arvion esittämiseksi tarvittavia täsmällisiä tietoja, ja sen on ensin tarkistettava epäilyjensä paikkansapitävyys sekä tapahtumien laajuus, sillä tarkastuksen tarkoituksena on nimenomaan kerätä näyttöä epäillystä rikkomisesta (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

2. Väite, jonka mukaan perustelut ovat liian lyhytsanaisia tai yleisluonteisia

31 Käsiteltävässä asiassa on tuotava esille, että riidanalaiseen päätökseen sisältyy perustelu, joka koskee nimenomaisesti tarkastuksen kohdetta ja tarkoitusta ja jonka tarkoituksena on edellä tämän tuomion 24–30 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti osoittaa kantajan tiloihin suunnitellun tarkastuksen olevan oikeutettu sekä antaa kantajalle mahdollisuus saada selville yhteistyövelvollisuutensa laajuus ja säilyttää samalla puolustautumisoikeutensa. Kyseisellä perustelulla pyritään siis täyttämään komission velvollisuus mainita selvästi epäilyt, jotka se aikoo selvittää, sekä ilmoittaa mahdollisimman täsmällisesti etsinnän kohde ja seikat, joihin tarkastus kohdistuu, mutta komissiolla ei ole kuitenkaan velvollisuutta ilmoittaa kantajalle kaikkia niitä tietoja, jotka sillä on hallussaan tarkastuspäätöksen tiedoksiannon ajankohtana, tai esittää tarkastuspäätöksessä tarkkaa oikeudellista luonnehdintaa rikkomisesta, jota toistaiseksi vain epäillään ja jota ei ole vielä näytetty toteen.

32 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklasta, jossa käydään läpi tarkastuksen kohde ja tarkoitus, ilmenee tältä osin, että komission epäilyt koskevat kantajan mahdollista osallistumista SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan vastaisiin sopimuksiin tai menettelytapoihin, joissa on ollut kyse

siitä, että ”suurimpien rengasvalmistajien välillä on sovittu henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista (erityisesti tukkuhinnoista) ETA-alueella” (jäljempänä epäilty yhteensovittaminen).

33 Riidanalaiseen päätökseen sisältyvissä perusteluissa tehdään myös useita täsmennyksiä, joiden avulla voidaan rajata tarkemmin komission epäilemää yhteensovittamista, joka on koskenut erityisesti tukkuhintoja (riidanalaisen päätöksen 1 artikla ja johdanto-osan toinen perustelukappale), johon on sisältynyt ”yritysten julkisen viestinnän tarkoituksellista käyttöä keskinäiseen tiedottamiseen kunkin yrityksen hinnoitteluun liittyvistä tulevista aikeista ja strategioista toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi” (riidanalaisen päätöksen 1 artikla) ja jossa rengasvalmistajat ovat erityisesti ”vaihtaneet arkaluonteisia kaupallisia tietoja (myös yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta) hinnoitteluun liittyvistä aikeistaan ja strategioistaan toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi” (riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kolmas perustelukappale).

34 Toisin kuin kantaja väittää, tällaisia perusteluja ei voida pitää lyhytsanaisina tai yleisluonteisina, koska niissä esitetään epäilyt, jotka komissio aikoi selvittää epäillyn yhteensovittamisen osalta tarkastuksen aikana, ja niissä ilmoitetaan etsinnän kohde ja seikat, joihin tarkastus kohdistuu.

3. Väite, jonka mukaan perustelut ovat epämääräisiä, moniselitteisiä, epätarkkoja tai väljiä, minkä seurauksena moitteista ei saa käsitystä

35 Tutkittaessa, ovatko riidanalaisen päätöksen perustelut selkeät ja mahdollisimman täsmälliset, on tässä perustelujen tutkimisen vaiheessa varmistettava, ettei komission päätöksessä esitettyyn epäiltyä yhteensovittamista koskevaan kuvaukseen sisälly sellaisia epätarkkuuksia tai moniselitteisyyksiä, ettei kantaja voi saada selville yhteistyövelvollisuutensa laajuutta ja säilyttää samalla puolustautumisoikeuksiaan edellä tämän tuomion 24–30 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

36 Tältä osin ilmaisun ”ja/tai” käyttämisestä, kun kuvataan epäillyn yhteensovittamisen muotoa, joka on voinut komission mukaan tapahtua niin yritysten välisillä sopimuksilla kuin yhdenmukaistetuilla menettelytavoilla, ei seuraa kantajan osalta mitään erityistä. Käsiteltävässä asiassa epäillyn yhteensovittamisen täsmällinen oikeudellinen luonnehdinta yritysten väliseksi sopimukseksi tai yhdenmukaistetuksi menettelytavaksi riippuu nimittäin arvioinnista, jota ei voida edellyttää tarkastuspäätöksen laatimisen ajankohtana (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2014, Nexans ja Nexans France v. komissio, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, 36 ja 37 kohta). Lisäksi tämän luonnehdinnan lopputulos ei joka tapauksessa vaikuta käsiteltävässä asiassa sellaiselta, että se voisi muuttaa kantajan yhteistyövelvollisuuden tai puolustautumisoikeuksien laajuutta tarkastuksen aikana. Kun kantajalta tiedusteltiin tästä seikasta istunnossa, se ei pystynyt edes mainitsemaan yhtään tällaista seurausta käsiteltävässä asiassa

37 Ilmaisujen ”erityisesti” tai ”myös” käyttäminen komission epäilyjen kuvauksessa helpottaa niiden tietojen ymmärtämistä, joiden yhteydessä niitä käytetään, kuten ”erityisesti tukkuhinnat” tai ”myös yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta”, minkä ansiosta kantajan on helpompi saada tarkka käsitys siitä, mistä sitä moititaan, kun se määrätään suostumaan tarkastukseen.

38 Yhtäältä kyseiset tiedot havainnollistavat epäillyn yhteensovittamisen sisältöä. Komission epäilyt koskevat siis kilpailusääntöjen rikkomista, joka muodostuu ETA-alueella myytävien henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hintojen yhteensovittamisesta. Tuomalla esille, että epäilty yhteensovittaminen koskee ”erityisesti” – eli merkille pantavalla tavalla –

tukkuhintoja, komissio täsmentää sitä, mistä kantajaa moititaan. Samoin korostamalla, että suurimmat rengasvalmistajat, joihin kantaja kuuluu, ovat sovittaneet hinnat yhteen vaihtamalla arkaluonteisia kaupallisia tietoja hinnoitteluun liittyvistä aikeistaan ja strategioistaan, mihin kuului (tämä oli ilmaisun ”myös” merkitys) tietojen vaihtaminen yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta tai sisältyi yritysten julkisen viestinnän tarkoituksellista käyttöä, komissio selkiyttää epäiltyä yhteensovittamista.

39 Toisaalta ilmaisujen ”erityisesti” ja ”myös” käyttäminen tuo ilmi, että komissiolla olevat tiedot koskevat muitakin kuin kyseisissä yhteyksissä mainittuja seikkoja. Komission epäilyt koskevat siis laajemmin sitä, että valmistajat ovat sopineet henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista – myös muista kuin tukkuhinnoista – ETA-alueella, ja sen epäilyistä ilmenee, että muitakin keinoja kuin yleisesti saatavilla olevia julkisia kanavia on voitu käyttää asianomaisten valmistajien hinnoitteluun liittyviä aikeita ja strategioita koskevien arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtamiseen.

40 Ilmaisujen ”erityisesti” ja ”myös” käyttämisen perusteella voidaan katsoa, ettei havainnollistava kuvaus sisällä tyhjentäviä tietoja epäillyn rikkomisen aineellisesta laajuudesta.

41 Ilmaisua ”ainakin” käytetään määritettäessä epäillyn yhteensovittamisen ajallinen ulottuvuus, ja riidanalaisen päätöksen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen ensimmäisestä virkkeestä ilmenee, että kyseinen yhteensovittaminen on alkanut ”ainakin” pääasiallisella ajanjaksolla ja että oli mahdollista, että se oli alkanut aiemmin ja että sitä tapahtui edelleen riidanalaisen päätöksen antamisen ajankohtana. Kyseisen johdanto-osan perustelukappaleen toisesta virkkeestä ilmenee samoin tietojen viittavan siihen, että aiempaa yhteensovittamista ETA-alueella myytävien henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden osalta oli tapahtunut ”ainakin” aiemmalla ajanjaksolla.

42 Käsiteltävässä asiassa on tuotava esille, että päättäessään omasta aloitteestaan antaa tiettyjä tietoja epäillyn rikkomisen ajallisesta ulottuvuudesta komissio katsoi olevan välttämätöntä mainita kyseiset tiedot riidanalaisessa päätöksessä, jotta kantaja saisi selville yhteistyövelvollisuutensa laajuuden ja voisi säilyttää puolustautumisoikeutensa tarkastuksen aikana. Kyseiset tiedot ovat siis osa perusteluja, ja niiden avulla voidaan sellaisenaan määrittää seikat, joihin tarkastus kohdistuu.

43 On siis todettava, että edellä tämän tuomion 41 kohdassa läpi käytyjen perustelujen avulla kantaja pystyy ymmärtämään riidanalaisen päätöksen laajuuden ja unionin yleinen tuomioistuin pystyy harjoittamaan valvontaansa. Kyseisissä perusteluissa mainitaan nimittäin yhtäältä, että epäilty yhteensovittaminen ”on alkanut ainakin” pääasiallisella ajanjaksolla ja että oli mahdollista, että se ”oli alkanut aiemmin” ja että ”sitä tapahtui edelleen”, ja toisaalta, että tietojen perusteella yhteensovittamista on tapahtunut aiemmin ”ainakin” aiemmalla ajanjaksolla. Kyseisistä perusteluista käy selväksi niin ikään – minkä komissio on vahvistanut unionin yleisessä tuomioistuimessa – että epäilty rikkominen on joko saattanut kestää kauan eli riidanalaisessa päätöksessä mainitun aiemman ajanjakson alusta siinä mainitun pääasiallisen ajanjakson päättymiseen tai se on alkanut ainakin aiemmalla ajanjaksolla ja se on alkanut sitten uudelleen ainakin pääasiallisella ajanjaksolla ja että tässä tapauksessa oli siten tutkittava, oliko se jatkunut tai toistunut myös riidanalaisessa päätöksessä mainittujen aiemman ja pääasiallisen ajanjakson välisellä ajanjaksolla.

44 Kantaja pystyi ymmärtämään nämä seikat, joten voidaan katsoa, ettei kantaja ollut tilanteessa, jossa se ei olisi voinut ymmärtää selkeästi komission epäilyjä ja jossa sillä ei olisi siten ollut mahdollisuutta suojata täysimääräisesti puolustautumisoikeuksiaan riidanalaisen päätöksen tiedoksiannon jälkeen.

45 Tältä osin on tuotava esille, kuten komissio tekee, että kyseisten perustelujen ansiosta kantaja on pystynyt väittämään, ettei riidanalaisessa päätöksessä mainittujen kahden ajanjakson väliin jäävästä ajanjaksosta ollut esitetty mitään todisteita.

46 Kantajan argumentoinnissa, joka koskee epäillyn rikkomisen aineelliseen ja ajalliseen laajuuteen liittyvien perustelujen moniselitteisyyttä, perusteettomuutta tai suhteettomuutta, ei tuoda myöskään todellisuudessa laajemmin esille ymmärtämiseen liittyviä ongelmia, vaan se perustuu olennaisilta osin pikemmin ajatukseen siitä, ettei komission riidanalaisessa päätöksessä antamien, epäilyjen sisältöä koskevien tietojen tueksi ole esitetty riittävän painavia aihetodisteita.

47 Näitä kysymyksiä, jotka eivät koske varsinaista perustelujen olemassaoloa vaan sellaisten aihetodisteiden olemassaoloa, jotka voisivat oikeuttaa esille tuodut epäilyt, tarkastellaan jäljempänä toisen kanneperusteen yhteydessä tutkittaessa selvitykset ja aineelliset todisteet, jotka komissio on esittänyt, jotta tuomioistuinvalvontaa voidaan kohdistaa hallinnolliseen päätökseen, jossa määrätään päätöksen adressaatti suostumaan tarkastukseen kyseisessä päätöksessä ilmoitetuista syistä.

48 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana, koska riidanalaisen päätöksen perustelut ovat sellaiset, että kantaja saa niiden perusteella selville toteutetun toimen syyt ja unionin yleinen tuomioistuin pystyy harjoittamaan valvontaansa SEUT 296 artiklan mukaisesti. Kyseisissä perusteluissa tuodaan asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti esille myös tarkastuksen kohde ja tarkoitus riittävällä tavalla, niin että kantajan tiloihin suunniteltu tarkastus on osoitettu oikeutetuksi ja kantaja on saanut selville yhteistyövelvollisuutensa laajuuden ja säilyttänyt samalla puolustautumisoikeutensa.

B Toinen kanneperuste, joka koskee kantajan kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevan oikeuden loukkaamista

49 Kantaja väittää, ettei riidanalaisessa päätöksessä kunnioiteta kantajan kotipaikan ja viestien suojaa, jota nimitetään myös kotirauhan loukkaamattomuutta koskevaksi perusoikeudeksi. Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Yhtäältä riidanalainen päätös on kantajan mukaan mielivaltainen, koska komissiolla ei ollut riittävän painavia aihetodisteita, jotta se voisi epäillä kantajan olevan osallisena kilpailusääntöjen rikkomiseen. Toisaalta riidanalaisella päätöksellä häiritään suhteettomasti kantajan toimintaa ja tuloksia. Tätä edeltävästi kantaja väittää lähinnä, että kun huomioon otetaan suuntaviivoissa [SEUT] 101 artiklan soveltamiselle horisontaalisiin yhteistyösopimuksiin (EUVL 2023, C 259, s. 1; jäljempänä vuoden 2023 suuntaviivat) annetun esimerkin ja epäillyn yhteensovittamisen välinen samankaltaisuus, käsiteltävän asian ainoana tarkoituksena on ollut kyseisessä esimerkissä mainitun teoreettisen tapauksen tuominen aineelliseen muotoon ottamatta huomioon tarkastellun tilanteen erityispiirteitä.

1. Alustavat huomautukset

50 On todettava, että oikeushenkilö voi vedota luonnollisen henkilön tavoin kotirauhan loukkaamattomuutta koskevaan perusoikeuteen, joka liittyy yksityisyydensuojaan.

51 On näet muistettava, että julkisen vallan mielivaltaista tai suhteetonta puuttumista sekä luonnollisten henkilöiden että oikeushenkilöiden yksityisen toiminnan alaan koskevan suojan vaatimus on tunnustettu unionin oikeuden yleiseksi oikeusperiaatteeksi (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; kyseinen tuomio on pysytetty muutoksenhaussa 30.1.2020 annetulla tuomiolla České dráhy v. komissio, C-538/18 P ja C-539/18 P, ei julkaistu, EU:C:2020:53).

52 On todettava niin ikään, että kotirauhan suojaa koskeva perusoikeus on unionin oikeuden yleinen periaate, joka on ilmaistu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklassa, joka vastaa Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn sopimuksen 8 artiklaa (ks. tuomio 18.6.2015, Deutsche Bahn ym. v. komissio, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Perusoikeuskirjan 7 artiklan mukaan jokaisella on oikeus siihen, että hänen kotiaan ja viestejään kunnioitetaan. Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa täsmennetään tältä osin, että kyseisen oikeuden käyttämistä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla sekä sen keskeistä sisältöä kunnioittaen ja noudattaen suhteellisuusperiaatetta, jonka mukaisesti rajoituksia voidaan säätää ainoastaan, jos ne ovat välttämättömiä ja vastaavat tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia.

54 Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklassa määrätään samoin, että jokaisella on oikeus nauttia kotiinsa ja kirjeenvaihtoonsa kohdistuvaa kunnioitusta eivätkä viranomaiset saa puuttua tämän oikeuden käyttämiseen, paitsi kun laki sen sallii ja se on välttämätöntä demokraattisessa yhteiskunnassa.

55 Jotta oikeushenkilöiden toiminnan ala suojataan julkisen vallan mielivaltaiselta tai suhteettomalta puuttumiselta ja jotta kotirauhan loukkaamattomuutta koskevaa perusoikeutta eli oikeushenkilön kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevaa oikeutta kunnioitetaan käytännössä, on yhtäältä muistettava, että tarkastusta koskevan päätöksen tarkoituksena on oltava tarvittavien asiakirjojen kerääminen sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen olemassaolon ja merkityksen tutkimiseksi, joista komissiolla on jo hallussaan tietoja, jotka muodostavat riittävän painavia aihetodisteita, joiden perusteella voidaan epäillä kilpailusääntöjen rikkomista (ks. tuomio 20.6. 2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Toisin sanoen se, että komission hallussa on riittävän painavia aihetodisteita, joiden perusteella voidaan epäillä kilpailusääntöjen rikkomista, on välttämätön edellytys sille, että komissio voi määrätä asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastuksen toteuttamisesta (tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 36 kohta).

57 Toisaalta niin ikään edellä tämän tuomion 51–56 kohdassa mainittuja periaatteita kunnioittaen on tuotava esille, että päätöksen, jossa määrätään tarkastuksesta, sanamuodon ei pidä mennä sen rikkomisen, jota tällaisten aihetodisteiden perusteella voidaan epäillä, alaa pidemmälle (tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 37 kohta).

58 Siltä osin kuin tarkastuspäätöksen perusteluissa rajataan komission toimihenkilöille annetun toimivallan ala, pelkästään tarkastuksen kohteeseen liittyviä asiakirjoja voidaan nimittäin etsiä (tuomio 18.6.2015, Deutsche Bahn ym. v. komissio, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 60 kohta). Edellä tämän tuomion 51 kohdassa mainittu yleinen periaate on esteenä tarkastuspäätöksen muotoiluille, jolla laajennettaisiin tätä alaa yli sen, mikä johtuu riittävän painavista

aihetodisteista, jotka komissiolla on hallussaan tällaisen päätöksen antamispäivänä (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Riidanalaisen päätöksen mielivaltaisuutta tai suhteettomuutta kantajan kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevan oikeuden osalta koskevia kantajan väitteitä on arvioitava tässä asiayhteydessä.

2. Vuoden 2023 suuntaviivoissa mainitun esimerkin ja epäillyn yhteensovittamisen samankaltaisuus

60 Kantaja epäilee riidanalaisen päätöksen perusteluja, välttämättömyyttä ja suhteellisuutta siltä osin kuin sen tarkoituksena vaikuttaa olevan sellaisen esimerkin soveltaminen, jolla ei ole oikeuskäytäntöön pohjautuvaa perustaa ja josta ei ole järjestetty julkista kuulemista. Komissio antoi näet vähän ennen tarkastuksen toteuttamista esimerkin uudesta kilpailusääntöjen rikkomistapauksesta vuoden 2023 suuntaviivoissa. Kyseistä esimerkkiä ei sisältynyt suuntaviivoja koskeneeseen ehdotukseen, josta oli järjestetty julkinen kuuleminen, eikä siihen liitetty mitään viittausta oikeuskäytäntöön eikä komission päätöskäytäntöön. Kyseisen esimerkin ja riidanalaisen päätöksen, jossa mainitaan lähinnä tietoja, jotka liittyvät tulospuheluiden (*earnings calls*) litterointeihin, yksipuolisiin julkisiin ilmoituksiin hintojen korotuksesta sekä toimialan väitettyyn kurinalaisuuteen marginaalien säilyttämisen osalta, välinen samankaltaisuus on siten yllättävää.

61 Komissio väittää, että vaikka esille otettu samankaltaisuus on olemassa, kantaja ei selitä, miten tämä samankaltaisuus tekisi riidanalaisesta päätöksestä mielivaltaisen ja suhteettoman.

62 Käsiteltävässä asiassa on huomautettava aluksi, että esittäessään selvityksiä ja aineellisia todisteita riidanalaisen päätöksen oikeuttamiseksi komissio aloitti tuomalla esille, että komission arvion mukaan yritysten julkiset ilmoitukset saattoivat edesauttaa yhteensovittamista ja täydentää tai jopa korvata salaisen viestinnän ja kilpailunvastaisten kolluusioiden toteuttamisen. Tämän mahdollisuuden varalta komissio muistutti esitelleensä ”yksipuolisiin julkisiin ilmoituksiin” liittyvän esimerkin vuoden 2023 suuntaviivojensa osassa, jossa käsiteltiin tietojenvaihdon yhdenmukaisuutta unionin oikeuden kanssa. Kyseessä on vuoden 2023 suuntaviivojen 432 kohdassa annettu esimerkki nro 4, joka on seuraavanlainen:

”Tilanne: Tietyn homogeenisen tuotteen merkittävän tuottajan toimitusjohtaja viittaa säännöllisesti julkisuudessa tarpeeseen reagoida raaka-aineiden viimeaikaisiin hinnankorotuksiin ja puuttua nykyisiin liian alhaisiin voittomarginaaleihin koko toimialan kattavalla hinnankorotuksella. Hän mainitsee, että noudattaisi kaikkia kilpailijoiden mahdollisesti ilmoittamia hinnankorotuksia markkinoilla. Hän ilmaisee myös olevansa vakuuttunut siitä, että toimiala on ”riittävän kurinalainen” ymmärtääkseen[,] mitä nyt tarvitaan, jotta saadaan ”katteet taas kuntoon”. Hän muistuttaa, että toimialalla toteutettiin hinnankorotuksia onnistuneesti kymmenen vuotta sitten, kun oltiin vastaavassa tilanteessa.

Analyysi: Toimitusjohtajan lausunnot katteiden parantamisesta voidaan katsoa yksipuoliseksi kehotukseksi kolluusioon. Se, että ilmoitus on julkinen, ei sinänsä sulje pois mahdollisuutta, että se voisi olla [SEUT] 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhdenmukaistettu menettelytapa. Lausunnot voivat toimia potentiaalisena kiintopisteenä kilpailijoiden väliselle koordinoinnille. Jos esimerkiksi muut kilpailijat antavat ajankohtaisia lausuntoja tai käyttäytyvät markkinoilla tavoilla, jotka osoittavat niiden ottaneen kolluusiokutsun huomioon määrittäessään omaa tulevaa toimintatapaansa markkinoilla, toimintatapa voi oikeudellisesta ja taloudellisesta asiayhteydestä

riippuen olla [SEUT] 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkoitukseen perustuva kilpailunrajoitus. Muut kilpailijat voivat rajoittaa tällaista riskiä irtisanoutumalla julkisesti kyseisistä ilmoituksista tai raportoimalla niistä viranomaisille.”

63 Samoin on todettava, että komissio tuo riidanalaisessa päätöksessä esille epäilyjä, jotka liittyvät SEUT 101 artiklan vastaiseen menettelytapaan, jossa on ollut kyse siitä, että ”suurimpien rengasvalmistajien välillä on sovittu henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista – – ETA-alueella”, johon on kuulunut ”yritysten julkisen viestinnän tarkoituksellista käyttöä keskinäiseen tiedottamiseen kunkin yrityksen hinnoitteluun liittyvistä tulevista aikeista ja strategioista toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi” ja jossa rengasvalmistajat ovat erityisesti ”vaihtaneet arkaluonteisia kaupallisia tietoja (myös yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta) [näistä] aikeistaan ja strategioistaan”.

64 Vaikka vuoden 2023 suuntaviivojen 432 kohdan esimerkissä nro 4 esille otetun tilanteen ja epäillyn yhteensovittamisen välillä on jonkin verran samankaltaisuutta, tämän samankaltaisuuden perusteella ei sellaisenaan voida kuitenkaan todeta, että riidanalainen päätös, jonka on jo ensimmäisen kanneperusteen tutkimisen päätteeksi todettu täyttävän perusteluvelvollisuuden, on tämän vuoksi mielivaltainen tai suhteeton.

65 Yhtäältä on näet muistettava yleisesti, että komissiolla on kilpailupolitiikan täytäntöönpanosta vastaavana toimielimenä mahdollisuus antaa suuntaviivoissa ohjeistusta siitä, miten komissio tulkitsee sellaisten menettelytapojen kilpailulainsäädännön mukaisuutta, joista ei ole vielä määrätty seuraamuksia.

66 Toisaalta erityisesti nyt käsiteltävässä asiassa komission vastineessaan esittämistä selvityksistä ja todisteista ilmenee, että riidanalainen päätös on annettu sellaisen menettelyn päätteeksi, jossa on yksilöity yksittäinen tilanne, joka vastaa perusteita, jotka komissio on määrittänyt kilpailupolitiikan täytäntöönpanoon liittyvän tehtävänsä nojalla.

67 Tässä tilanteessa yhdenkään asiakirja-aineostoon sisältyvän todisteen perusteella ei voida katsoa, että riidanalainen päätös on annettu pelkästään siinä tarkoituksessa, että vuoden 2023 suuntaviivoissa mainittu esimerkki tuodaan aineelliseen muotoon. Komission vastineessaan sekä ensimmäisiin prosessinjohtotoimiin antamassaan vastauksessa esittämien selvitysten ja todisteiden perusteella voidaan päinvastoin katsoa pikemmin, että riidanalainen päätös on syntynyt objektiivisesti määriteltyjen periaatteiden täytäntöönpanon tuloksena ilman, että kohteeksi olisi otettu mitään tiettyä alaa tai tiettyjä yrityksiä (ks. jäljempänä tämän tuomion 91–104 kohta).

68 Vuoden 2023 suuntaviivoissa mainitun esimerkin ja käsiteltävässä asiassa epäillyn yhteensovittamisen välinen samankaltaisuus ei siten aseta sellaisenaan kyseenalaiseksi riidanalaisen päätöksen välttämättömyyttä tai suhteellisuutta. Kantajan tältä osin esittämät argumentit on siis hylättävä perusteettomina.

3. Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen mielivaltaisuutta

69 Kantaja väittää riidanalaisen päätöksen olevan mielivaltainen, minkä vuoksi komissio sai mahdollisuuden tehdä laaja-alaisen etsinnän kantajan tiloihin ja viesteihin. Riidanalaisessa päätöksessä mainitaan ensinnäkin, että ”komissiolla [oli] tietoja” ja ”näyttöä” epäillystä yhteensovittamisesta, mutta siinä ei mainita mitään näiden tietojen ja näytön luonteesta tai muodosta tai siitä, miltä ajalta ne olivat tai kuka ne oli laatinut. Toiseksi tällaisten yksityiskohtien

puuttuminen, samoin kuin epätarkka ja puutteellinen kuvaus epäillystä yhteensovittamisesta viittaavat siihen, ettei komissiolla ollut riittävän painavia aihetodisteita epäilyjensä tueksi. Unionin tuomioistuinten on siis selvitettävä, oliko komissiolla tällaisia aihetodisteita. Kolmanneksi painottamalla yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta tapahtunutta viestintää tai hinnan käsitteestä tehtyä ylimalkaista kokonaisarviointia on pyritty peittelemään ilmeistä tietämättömyyttä tavasta, jolla yritys muodostaa hintansa, joka on erityisen monimutkainen ja jota ei voida typistää muutamiksi ilmoituksiksi. Tämä tietämättömyys tekee riidanalaisessa päätöksessä kuvatun tarkastuksen oikeuttamisesta tehottoman.

70 Komissio kiistää kantajan väitteet. Komission mukaan sillä oli riittävän painavia aihetodisteita riidanalaisessa päätöksessä esille otetun kilpailunvastaisen menettelytavan epäilemiseksi ja siten tarkastuksen oikeuttamiseksi, kuten unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyistä tiedoista ilmenee.

71 Käsiteltävässä asiassa on selvitettävä yhtäältä, oliko komissiolla riittävän painavia aihetodisteita, joiden perusteella kantajan voidaan epäillä rikkoneen kilpailusääntöjä, ja toisaalta, rajoittuiko riidanalaisella päätöksellä rajattu tarkastuksen ala rikkomiseen, jota komissio saattoi näiden aihetodisteiden perusteella epäillä.

a) Kaikkia komissiolla olevia tietoja ei ole välttämätöntä ilmoittaa riidanalaisessa päätöksessä

72 On tuotava esille, että asianosaiset myöntävät yksimielisesti, että vaikka komission on annettava tarkastusta koskevassa päätöksessä tiettyjä tietoja eli esitettävä perusteenaan olevat epäilyt sekä tieto sitä, että sillä on hallussaan aihetodisteita, jotka tukevat painavalla tavalla kyseisiä epäilyjä, kyseisessä päätöksessä ei tarvitse kuitenkaan tuoda esille kaikkia tietoja, jotka komissiolla on hallussaan tässä tutkinnan vaiheessa. On löydettävä tasapaino sen, mitä riidanalaisessa päätöksessä on ilmoitettava, ja sen, mitä siinä ei ole välttämätöntä ilmoittaa, välillä.

73 Tällainen tasapaino on mainittu useaan otteeseen oikeuskäytännössä.

74 Komissio ei siis ole velvollinen ilmoittamaan tarkastuspäätöksen adressaatille kaikkia hallussaan olevia tietoja epäillystä rikkomisesta, vaan sen on sitä vastoin mainittava tarkastuspäätöksessä mahdollisimman selvästi epäilyt, jotka se aikoo tutkia, eli etsinnän kohde ja seikat, joita tarkastuksen on tarkoitus koskea (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 38 ja 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

75 Samoin vaikka tarkastuksen oikeuttamiseksi komission on ilmaistava yksityiskohtaisesti tarkastuspäätöksessä, että sillä on hallussaan painavia tietoja ja aihetodisteita, joiden perusteella se epäilee tarkastuksen kohteena olevan yrityksen syyllistyneen rikkomiseen, sitä ei voida kuitenkaan velvoittaa ilmoittamaan alustavan tutkinnan vaiheessa niiden rikkomista koskevien epäilyjen lisäksi, jotka se aikoo tarkastaa, aihetodisteita eli tietoja, joiden perusteella se epäilee SEUT 101 artiklan rikkomista. Tällaisella velvollisuudella nimittäin vaarannettaisiin oikeuskäytännössä vahvistettu tasapaino tutkinnan tehokkuuden turvaamisen ja asianomaisen yrityksen puolustautumisoikeuksien säilyttämisen välillä (ks. analogisesti tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

76 Edellä esitetyn perusteella komission oli esitettävä riidanalaisessa päätöksessä epäilyjensä sisältö tarkoituksenmukaiseksi katsomassaan muodossa ja mainittava, että sillä oli hallussaan näitä epäilyjä tarvittaessa tukevia aihetodisteita, joiden perusteella voitiin tarvittaessa tarkistaa, ettei tällaisella päätöksellä loukattu perusteettomasti kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevaa oikeutta.

77 Toisin kuin kantaja väittää, tässä tilanteessa komissiota ei voida arvostella siitä, että se ilmoitti riidanalaisessa päätöksessä, että sillä oli tietoja ja näyttöä, jotka liittyivät epäiltyyn yhteensovittamiseen tai tämän yhteensovittamisen tiettyihin näkökohtiin, antamatta niiden luonteesta tai muodosta tarkempia tietoja kuin ne, jotka mainitaan päätöksessä, tai täsmentämättä, miltä ajalta ne olivat ja kuka ne oli laatinut. Tällaisia tietoja tai täsmennyksiä ei edellytetä siinä vaiheessa, kun komissio antaa tarkastusta koskevan päätöksen tiedoksi.

b) Komission esittämien aihetodisteiden riittävä painavuus riidanalaisen päätöksen oikeuttamiseksi

1) Alustavat huomautukset

78 On tuotava esille, että asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että kun unionin tuomioistuinten on, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, tutkittava tarkastuspäätös sen varmistamiseksi, ettei se ole mielivaltainen, niiden on varmistuttava sellaisten riittävän painavien aihetodisteiden olemassaolosta, joiden perusteella voidaan epäillä, että kyseinen yritys on rikkonut kilpailusääntöjä (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että silloin kun asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen adressaattina oleva yritys esittää joitakin seikkoja kyseenalaistaakseen sen, oliko komissiolla riittävän painavia aihetodisteita tällaisen päätöksen tekemiseen, unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava nämä aihetodisteet ja tarkistettava, että ne ovat riittävän painavia (ks. tuomio 20.6.2018, České dráhy v. komissio, T-325/16, EU:T:2018:368, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tällainen tutkiminen, joka edellyttää, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetään riittävän painavat aihetodisteet, joita komissio on pitänyt merkityksellisinä toteen näyttämistä varten, on tehty asioissa, joiden käsittelyn päätteeksi on annettu 14.11.2021 tuomio Nexans France ja Nexans v. komissio (T-135/09, EU:T:2012:596) ja 20.6.2018 tuomio České dráhy v. komissio (T-325/16, EU:T:2018:368) tai asioissa, joiden käsittelyn päätteeksi on annettu 5.10.2020 tuomio Casino, Guichard-Perrachon ja AMC v. komissio (T-249/17, EU:T:2020:458), 5.10.2020 tuomio Intermarché Casino Achats (T-254/17, ei julkaistu, EU:T:2020:459) ja 5.10.2020 tuomio Les Mousquetaires ja ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Kuten 18.6.2015 annetusta tuomiosta Deutsche Bahn ym. v. komissio (C-583/13 P, EU:C:2015:404, 30–36 kohta) näet ilmenee, laillisuuden täysimääräisen tuomioistuinvalvonnan toteuttaminen jälkikäteen kantajan kanneperusteidensa tueksi esittämien seikkojen pohjalta ja sekä oikeudellisten seikkojen että tosiseikkojen tarkastelu korvaavat tuomioistuimelta etukäteen haetun luvan puuttumisen ja varmistavat tarkastustoimenpiteen yhdenmukaisuuden kotirauhan suojaa koskevan perusoikeuden kanssa.

81 Käsiteltävässä asiassa tämä tuomioistuinvalvonta tehdään tarkastelemalla epäillyn yhteensovittamisen olennaisia piirteitä, jotka komissio tuo esille riidanalaisessa päätöksessä.

82 Aineelliselta kannalta epäilty yhteensovittaminen koski ”erityisesti tukkuhintoja” ja sisälsi ”yritysten julkisen viestinnän tarkoituksellista käyttöä keskinäiseen tiedottamiseen kunkin yrityksen hinnoitteluun liittyvistä tulevista aikeista ja strategioista toistensa hintapolitiikkaan vaikuttamiseksi”, ja siinä rengasvalmistajat olivat erityisesti ”vaihtaneet arkaluonteisia kaupallisia tietoja (myös yleisesti saatavilla olevien julkisten kanavien kautta) [näistä] aikeistaan ja strategioistaan”.

83 Ajalliselta kannalta epäiltyä yhteensovittamista oli tapahtunut samoin ”ainakin” pääasiallisella ajanjaksolla ja aiemmalla ajanjaksolla, joiden osalta komissio on maininnut kyseessä olevat vuodet.

84 On muistettava niin ikään, että käsiteltävässä asiassa komissio on esittänyt vastineessa selvityksiä ja aineellisia todisteita, jotta unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista, oliko komissiolla riittävän painavia aihetodisteita epäilyjensä tueksi ja tarkastuksen oikeuttamiseksi, mikä edesauttaa unionin yleisen tuomioistuimen harjoittamaa valvontaa.

85 Näiden selvitysten ja aineellisten todisteiden pitämisestä riittävän painavina tarkastuksen oikeuttamiseksi on muistettava seuraavaa.

86 Yhtäältä kyse ei ole sen selvittämisestä, voidaanko aihetodisteiden perusteella osoittaa epäillyn kilpailunvastaisen menettelytavan olemassaolo, kun huomioon otetaan SEUT 101 artiklan 1 kohdassa määritellyt perusteet, eikä pelkästään epäillä sitä. Tämä kysymys on vielä ennenaikainen erityisesti siltä osin kuin tässä tutkinnan vaiheessa on selvitettävä, pystyikö komissio keräämään tarkastuksella, jonka tarkoituksena oli saada tukea kyseisiin aihetodisteisiin perustuville epäilyille, mahdolliset puuttuvat todisteet epäillyn rikkomisen osoittamiseksi, mikä oikeuttaisi siten komission kajoamisen kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevaan kantajan oikeuteen.

87 Rikkomista koskevien todisteiden ja tarkastuspäätöksen perustana olevien aihetodisteiden välisestä erottelusta seuraa nimittäin, että viimeksi mainittujen ei tarvitse osoittaa rikkomisen olemassaoloa ja sisältöä, jottei komissiolle asetuksen N:o 1/2003 20 artiklassa annettua toimivaltaa tehtäisi hyödyttömäksi (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 14.3.2014, Cementos Portland Valderrivas v. komissio, T-296/11, EU:T:2014:121, 59 kohta).

88 Se, että esitettyjä tietoja voidaan tulkita eri tavoilla, ei siis estä katsomasta niitä riittävän painaviksi aihetodisteiksi, koska komission puoltama tulkinta vaikuttaa uskottavalta (ks. analogisesti tietojensaantipyyntöä koskevan päätöksen osalta tuomio 14.3.2014, Cementos Portland Valderrivas v. komissio, T-296/11, EU:T:2014:121, 59 kohta). Arvioitaessa tätä uskottavuutta on pidettävä mielessä, että komission tarkastustoimivalta merkitsee mahdollisuutta etsiä sellaisia erilaisia tietolähteitä, jotka eivät vielä ole tiedossa tai joita ei ole kokonaan yksilöity (ks. tuomio 14.11.2012, Nexans France ja Nexans v. komissio, T-135/09, EU:T:2012:596, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), edellyttäen että nämä tiedot voidaan liittää tutkimusten jälkeen tarkastuksen kohteeseen ja riittävän painaviin aihetodisteisiin, joihin tarkastuspäätöksen oikeuttaneet rikkomisepäilyt perustuivat.

89 On myös muistettava, että eri aihetodisteita, joiden perusteella voidaan epäillä rikkomista, on arvioitava kokonaisuutena eikä erikseen ja että ne voivat vahvistaa toisiaan vastavuoroisesti (ks. vastaavasti tuomio 27.11.2014, Alstom Grid v. komissio, T-521/09, EU:T:2014:1000, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.2.2016, EGL ym. v. komissio, T-251/12, ei julkaistu, EU:T:2016:114, 150 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

90 Toisaalta on myös korostettava, että käsiteltävä asia kuuluu alustavaan tutkintavaiheeseen eli ajankohtaan, jona komissio ei ole vielä ottanut kantaa epäillyn rikkomisen tosiasiallisuuteen. Tässä vaiheessa se, että komissio on tehnyt tarkastuksen, ei tarkoita, että asianomainen yritys olisi syyllistynyt kilpailunvastaiseen menettelyyn eikä määritä millään tavalla meneillään olevan tutkimuksen lopputulosta. On muistettava niin ikään, että kantaja hyötyy syyttömyysolettamasta ja että komission on näytettävä lopullisessa päätöksessä tarvittaessa toteen riidanalaisessa päätöksessä epäilty SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkominen.

2) Epäilyttävien ilmoitusten tunnistamisessa käytetty menetelmä

91 Ennen komission esittämien selvitysten ja aineellisten todisteiden tutkimista on otettava kantaa asianosaisten väitteisiin, jotka koskevat rengasalan määrittämisessä käytettyä menetelmää.

92 On nimittäin muistettava, että esittäessään riidanalaisen päätöksen oikeuttavat selvitykset ja aineelliset todisteet komissio täsmensi, että huomion kiinnittyminen julkisten kanavien kautta tapahtuvaan kilpailunvastaiseen yhteensovittamiseen (ks. edellä tämän tuomion 62 kohta) johti markkinoiden seurantaan, jonka tarkoituksena oli tutkia satojatuhansia tulospuheluita eri toimialoilla ja useilla maantieteellisillä alueilla epäilyttävien julkisten ilmoitusten etsimiseksi. Komissio toi tässä yhteydessä esille, että tulospuheluita järjestettiin säännöllisin väliajoin yrityksen johdon sekä analyytikkojen, sijoittajien ja tiedotusvälineiden välillä kyseisen yrityksen taloudellisista tuloksista keskustelemiseksi ja että niiden sisältö oli litteroituna joko yleisesti saatavilla, sillä osa yrityksistä julkaisi niitä verkkosivustolla, tai tutustuttavissa maksullisissa tietokannoissa.

93 Komission mukaan sen tekemällä tutkimuksella pyrittiin erittelemään tilanteet, joissa kilpailevien yritysten johtajat käyttivät erityisen usein ja pitkällä ajanjaksolla ilmaisuja, jotka saattoivat viitata kolluusioon. Kyseisen tutkimuksen tulosten perusteella rengasala erottui tässä muista aloista siten, että komission havaitsemia epäilyttäviä julkisia ilmoituksia oli lukumääräisesti paljon.

94 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi ensimmäisissä prosessinjohtotoimissaan komissiota täsmentämään rengasalan määrittämiseksi toteutettujen toimenpiteiden sisältöä. Näin unionin yleinen tuomioistuin toteutti jatkotoimia kantajan samanaikaisesti esittämille huomautuksille, jotka koskivat komission vastineessaan esittämiä tietoja ja joiden mukaan rengasalan määrittämisen osalta toimitetut tiedot olivat hyvin epämääräisiä, eikä niistä selvinnyt, miksi alaa pidettiin ongelmallisena.

95 Komissio toi esille viimeksi mainittuun pyyntöön vastatessaan koonneensa tietokannan, johon sisältyi satojatuhansia tulospuheluita, jotka oli saatu eräältä taloustietojen toimittajalta. Komissio huomautti niin ikään tutkineensa kyseisen tietokannan sisältämät tiedot kvantitatiivisesti käyttämällä hakusanoja pitkällä aikavälillä, johon sisältyi pääasiallisen ajanjakson ohella myös aiempi ajanjakso (jäljempänä tutkimusajanjakso), mahdollisten kollusiivisten käytäntöjen ja sitä kautta niiden alojen tunnistamiseksi, joilla kaikki tulospuhelut tutkittaisiin tarkemmin kvalitatiivisesti. Komission mukaan käytössä oli kaksi hakusanaryhmää, joista ensimmäiseen sisältyi lähes satakunta sanaparia (eli kaksi peräkkäistä sanaa), jotka liittyivät strategisesti merkityksellisiin liiketoiminnallisiin päätöksiin, ja toiseen yli 400 sanaparia, joilla pyrittiin tunnistamaan ilmoitukset, jotka koskivat tapaa, jolla kilpailijat käyttäytyivät tai tulisivat jatkossa käyttäytymään. Komissio antoi vastauksessaan muutamia esimerkkejä käyttämistään sanapareista kummastakin ryhmästä.

96 Sitten komissio toi esille tulosten osalta, että vaikka puolessa kaikista tutkituista tulospuheluista ei mainittu yhtään edellä mainittuihin ryhmiin kuuluvaa sanaparia, suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluihin sisältyi tyypillisesti merkittävä määrä ilmoituksia, joissa esiintyi vähintään yksi strategisiin liiketoiminnallisiin päätöksiin liittyvä sanapari, ja huomattavassa määrässä ilmoituksia esiintyi vähintään yksi kilpailukäyttäytymiseen liittyvä sanapari. Lisäksi merkittävä määrä näistä tulospuheluista sijoittui viiden tai kymmenen joukkoon niistä tutkimusajanjaksolla järjestetyistä kaikkien tutkittujen yritysten tulospuheluista, joissa näitä sanapareja mainittiin useimmin. Suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluille oli tyypillistä myös jompaankumpaan ryhmään kuuluvien sanaparien taaja käyttö.

97 Näiden tulosten havainnollistamiseksi komissio on maininnut suurimpien rengasvalmistajien muutamia tulospuheluita, jotka kaikki on järjestetty pääasiallisen ajanjakson aikana tai juuri sitä edeltävästi ja joiden osalta komissio on tuonut esille edellä mainittujen sanaparien määrän, sanaparien ryhmän (liiketoiminnallinen strategia vai kilpailukäyttäytyminen) sekä näiden tulospuhelujen sijoittumisen korkealle niiden tulospuheluiden joukossa, joissa kyseisen ryhmän sanapareja on mainittu useimmin.

98 Näiden seikkojen perusteella komissio on katsonut, että suurimmat rengasvalmistajat erottuivat muiden alojen yrityksistä siten, että suurempi määrä ilmoituksia sisälsi sanapareja, jotka saattoivat viitata mahdolliseen kollusiiviseen menettelytapaan; nämä ilmoitukset on tutkittu sitten kvalitatiivisesti, jotta havaittujen sanaparien asiayhteydestä on päästy paremmin perille. Komissio on täsmentänyt tältä osin, että suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluiden kvalitatiivinen tutkimus on tehty sekä kvantitatiivisessa tutkimuksessa esille nousseille tulospuheluille että tulospuheluille, jotka eivät nousseet esille tuossa tutkimuksessa. Edellä esitettyjen tietojen perusteella komissio on siis todennut, että yksipuolisista julkisista ilmoituksista muodostuvan teoreettisen menettelyn ja käsiteltävän asian välillä on komission näkemyksen mukaan yhteys.

99 Huomautukset, jotka kantaja on esittänyt komission alustavan kvantitatiivisen tutkimuksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden kuvauksesta, eivät voi saattaa edellä läpi käytyä menetelmää ja tutkimuksen tuloksia kyseenalaisiksi.

100 Kantaja väittää komission esittämiä täsmennyksiä koskevissa huomautuksissaan, ettei kvantitatiivinen tutkimus ole missään nimessä soveltuva antamaan viitteitä kolluusiosta. Sen mukaan komission esittämät sanapariesimerkit eivät ole lainkaan ongelmallisia, sillä rengasalan tai muiden alojen yritykset käyttävät niitä yleisesti, ja että asianomaiset ilmoitukset selittyvät helposti kyseessä oleviin tuotteisiin, markkinoihin tai ajanjaksoon liittyvillä tiedoilla. Kantaja esittää tältä osin otteita muilla teollisuuden aloilla toimivien yritysten tai muiden rengasvalmistajien tulospuheluista, jotka sisältävät saman luonteisia ilmoituksia kuin riidanalaiset ilmoitukset. Kantaja väittää niin ikään, että tällaisille ilmoituksille on useita perusteita, kuten innovaatioihin perustuvan yritysstrategian täytäntöönpano, ulkoiset inflaatiopaineet tai tarve vastata analyytikkojen kysymyksiin.

101 On kuitenkin todettava, että nämä huomautukset eivät koske niinkään alustavaa kvantitatiivista tutkimusta kuin sen jatkoksi tehdyn kvalitatiivisen tutkimuksen tuloksia.

102 Kuten komissio selittää, kvantitatiivisella tutkimuksella voitiin vain tunnistaa rengasala, siltä osin kuin komission tietokantaan kuuluvien tulospuheluiden tutkimisen päätteeksi suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluissa esiintyi tyypillisesti yhtä tai useampaa hakusanoina käytettyä sanaparia vähintäänkin huomattavissa määrin. Kuten komissio niin ikään selittää, sanaparin esiintyminen tulospuhelussa ei ole itsessään riittävää. Ilmoituksen on katsottu viittaavan

mahdolliseen kolluusioon vasta niin sanotun kvalitatiivisen tutkimuksen – jota komissio kutsuu myös manuaaliseksi tutkimukseksi – jälkeen. Komissio täsmentää lisäksi, että kvalitatiivinen tutkimus on ollut ratkaiseva käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien ilmoitusten tunnistamisen kannalta, erityisesti koska sen avulla komissio on päässyt paremmin perille asiayhteydestä, jossa sanaparit esiintyivät, ja pystynyt sulkemaan pois merkityksettömät asiakirjat sekä tunnistamaan suurimpien rengasvalmistajien mahdollisesti ongelmalliset julkiset ilmoitukset, joita ei voitu havaita kvantitatiivisessa tutkimuksessa.

103 Tästä ilmenee siis, että kantajan huomautukset koskevat olennaisesti asiayhteyttä, johon sijoittuu aluksi – useimmiten sanaparin avulla – tunnistettu ilmoitus, jota on tutkittu sitten kvalitatiivisesti, jotta on voitu tulla siihen tulokseen, että komission näkemyksen mukaan kyseessä on mahdolliseen kolluusioon viittaava ilmoitus. Tätä argumentointia tutkitaan siis seuraavaksi tarkastelemalla riidanalaisen päätöksen mielivaltaisuutta koskevia väittämiä, joiden mukaan päätöksen perusteena ei ollut riittävän painavia aihetodisteita päätöksessä esille tuotujen epäilyjen oikeuttamiseksi.

104 Sitä paitsi siinäkin tapauksessa, että muiden alojen yritykset tai muut rengasvalmistajat ovat voineet tehdä ilmoituksia, joihin sisältyy jompaankumpaan komission määrittämään ryhmään kuuluvia sanapareja, kuten kantaja väittää, komissiolla olisi kuitenkin mahdollisuus tutkia tarkemmin – kuten se kertoo tehneensä kvalitatiivisen tutkimuksen yhteydessä – rengasalaa tai niitä rengasvalmistajia, jotka olivat laatineet komission kvantitatiivisessa tutkimuksessa havaitut ilmoitukset.

3) Esitettyjen aihetodisteiden riittävä painavuus

105 Tässä yhteydessä komission esittämien aihetodisteiden ja niiden osalta esitettyjen huomautusten tutkimisen perusteella voidaan tehdä kaksi päätelmää siitä, olivatko aihetodisteet riittävän painavia.

i) Hintojen yhteensovittamista pääasiallisella ajanjaksolla koskevien epäilyjen tueksi on riittävän painavia aihetodisteita

106 Sovellettavasta lainsäädännöstä on muistutettava aluksi, että komission epäilemä kilpailunvastainen menettelytapa muodostuu hintojen yhteensovittamisesta ja tarkemmin sanottuna siitä, että ”suurimpien rengasvalmistajien välillä on sovittu henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista (erityisesti tukkuhinnoista) ETA-alueella”.

107 Jos tällainen menettelytapa näytetään toteen, on todettava, että se on kielletty SEUT 101 artiklan 1 kohdan a alakohdassa riippumatta siitä, toteutetaanko se yritysten välisen sopimuksen vai yhdenmukaistetun menettelytavan muodossa, jos sen tarkoituksena on vahvistaa ”suoraan tai välillisesti – – osto- tai myyntihintoja taikka muita kauppaehtoja” tai jos sillä on tällainen vaikutus. Lisäksi komissio pitää useiden yritysten ilmaisemaa yhteistä tahtoa vahvistaa markkinahinnat määrätyllä tavalla yhtenä vakavimmista kilpailusääntöjen rikkomisista unionin oikeudessa.

108 Tosiseikaston kannalta on todettava lisäksi, kuten komissio tuo perustellusti esille, että tietyt komission tutkimuksen kohteena olleiden suurimpien rengasvalmistajien ilmoitukset, jotka sisältyvät pääasiallisen ajanjakson aikana järjestettyihin tulospuheluihin tai renkaiden tai raaka-aineiden hintoja koskeviin ilmoituksiin, ovat riittävän painavia aihetodisteita kyseisellä ajanjaksolla tapahtunutta epäiltyä yhteensovittamista koskevien epäilyjen tueksi.

– *Komission esille ottamat ilmoitukset*

109 Niiden ilmoitusten tutkimisen perusteella, jotka komissio on nostanut esille yhden pääasialliseen ajanjaksoon kuuluvan vuoden osan aikana järjestetyistä useista tulospuheluista, voidaan todeta, että useat rengasvalmistajat ovat jakaneen julkisesti hinnoitteluun liittyviä aikeitaan ja strategioitaan.

110 Esittäessään riidanalaisen päätöksen perusteena olleet selvitykset ja aineelliset todisteet komissio on tuonut esille, että tutkittuaan huomattavan määrän tulospuheluiden litterointeja ja ETA-alueen suurimpien rengasvalmistajien, myös kantajan, tulospuheluiden litterointeja sekä esittelyjä komissio on tullut siihen tulokseen, että tietty määrä kyseisten valmistajien antamista ilmoituksista oli epäilyttäviä, siltä osin kuin rengasvalmistajat ottivat säännöllisin väliajoin julkisesti kantaa siihen, millä tavalla niiden kilpailijoiden tulisi määrittää hintansa; niiden halukkuuteen toimia markkinajohtajana tai seuraajana hintojen alalla ja tapaan, joilla ne aikoivat reagoida kilpailijoidensa hinnanmuutoksiin.

111 Komissio on esittänyt näiden väitteiden havainnollistamiseksi kaksi joukkoa tulospuheluita, jotka oli järjestetty yhden pääasialliseen ajanjaksoon kuuluvan vuoden osan aikana. Komissio on ottanut kunkin tulospuhelun osalta esille niiden ilmoitusten tarkan sisällön, jotka vaikuttivat komissiosta merkityksellisiltä epäilyjensä perustelemiksi. Komissio on täsmentänyt niin ikään katsoneensa, etteivät tämäntyyppiset ilmoitukset vastanneet mitään lainsäädännön vaatimusta ja että vertailun vuoksi tehdyn, muilla aloilla toimivien yritysten järjestämien tulospuheluiden tutkimisen perusteella vahvistui, että tällaisten, rengasvalmistajien antamien ilmoitusten säännöllisyys ei vastannut tavanomaista käyttäytymistä.

112 Sitten komissio on toimittanut muita tulospuheluita sekä yhden esittelyn vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen epäillyn yhteensovittamisen ajallisesta ulottuvuudesta. Näillä asiakirjoilla on täydennetty aiemmin vastineen yhteydessä toimitettuja tulospuheluita, sillä ne kattavat pääasialliseen ajanjaksoon sisältyvän vuoden toisen osan (ks. edellä tämän tuomion 111 kohta). Komissio on nostanut kunkin asiakirjan osalta esille niiden ilmoitusten tarkan sisällön, jotka vaikuttivat komissiosta merkityksellisiltä kyseistä vuotta koskevien epäilyjensä perustelemiseksi.

113 Komissio viittaa tältä osin ilmoituksiin, jotka on aloitettu ilmaisuin ”haluamme välittää viestin” (”we want to send a signal”), ”aikomuksenamme on” (”we have plan to”), ”strategiana on keskittyä” (”the strategy is to focus on”), ”pyrimme pitäytymään” (”we strive to stick to”), ”teemme parhaamme, jotta” (”we will do our best to”), ”pystymme” (”we are able to”) ja ”emme pyri siihen suuntaan, että” (”not our intention to go for”) ja joita tutkimuksen kohteena olleet rengasvalmistajat ovat komission mukaan käyttäneet ilmoittaakseen julkisesti menettelytavasta, jota ne ovat käyttäneet tai aikovat käyttää tai jota ne toisinaan jopa ehdottavat kilpailijoidensa käyttävän.

114 Koska tällaisia pääasialliseen ajanjaksoon liittyviä ilmoituksia oli olemassa, komissiolla on ollut oikeus epäillä olevan vähintäänkin uskottavaa eli kohtuudella ajateltavissa, että näiden yksipuolisten julkisten ilmoitusten tarkoituksena on voinut olla viestin välittäminen suurimmille kilpailijoille siitä, että ilmoituksiin sisältyvät tiedot kyseisten valmistajien hinnoitteluun liittyvistä aikeista ja strategioista olisi toistettava tai otettava huomioon.

– *Komission esittämät muut todisteet*

115 Kuten komissio tuo perustellusti esille, on ollut niin ikään uskottavaa katsoa, että kvalitatiivisessa tutkimuksessa tunnistetuista ilmoituksista heränneet epäilyt saivat tukea renkaiden hintoja koskeneiden tiettyjen ilmoitusten tarkastelun päätteeksi tehdyistä havainnoista tai raaka-aineiden ja energian hinnan laskusta tai noususta tehdyistä havainnoista.

116 Yhtäältä komissio on nimittäin täsmentänyt tutkineensa suurimpien rengasvalmistajien asianomaisella ajanjaksolla antamat hintoja koskeneet ilmoitukset ja todenneensa, että nämä ilmoitukset annettiin usein lähekkäisinä ajankohtina. Komissio on esittänyt näiden väitteiden havainnollistamiseksi erilaisia tiedotteita, jotka ovat peräisin edellä mainittujen ilmoitusten kokoamiseen erikoistuneelta verkkosivustolta ja joilla on ollut sama ilmestymisajankohta pääasiallisella ajanjaksolla.

117 Toisaalta komissio on tuonut esille raaka-aineiden ja energian hinnan kehityksen tarkastelun perusteella, että valmistajien ilmoitukset ovat olleet linjauksiltaan yhteneviä, kun raaka-aineiden ja energian hinnat ovat muuttuneet. Komissio on todennut, että eri valmistajien tulospuheluihin on sisältynyt samankaltaisia ilmoituksia siitä, että renkaiden hintoja oli nostettava, kun raaka-aineiden ja energian hinnat olivat nousseet. Komissio on todennut samoin, että kun raaka-aineiden ja energian hinnat laskivat, valmistajat ovat muotoilleet ilmoituksensa siten, että hintojen laskemista tulisi välttää. Näiden väitteiden havainnollistamiseksi komissio on esittänyt kaksi tulospuhelua, jotka on järjestetty yhden pääasialliseen ajanjaksoon kuuluneen vuoden alussa, ja se on painottanut niiden kummankin osalta ilmoitusten täsmällistä sisältöä, joka vaikuttaa komissiosta merkitykselliseltä näiden toteamusten perustelemiseksi. Komissio on viitannut myös erään tulospuhelun yhteydessä pidettyyn esittelyyn, jossa on käyty läpi tiettyjen raaka-aineiden hintojen kehitystä erityisesti tiettyjen pääasialliseen ajanjaksoon kuuluneiden vuosien aikana. Lisäksi komissio on tuonut esille, että covid-19-pandemian vuoksi raaka-aineiden hinnat olivat nousseet merkittävästi. Tässä asiayhteydessä yritysten tiedotteet ovat koskeneet hintojen nopeaa nousua, kuten kävi ilmi kahdesta tulospuhelusta, jotka on järjestetty yhden pääasialliseen ajanjaksoon kuuluneen vuoden aikana ja joista komissio on tuonut esille ilmoitusten täsmällisen sisällön, joka vaikuttaa komissiosta merkitykselliseltä edellä mainitun toteamuksen perustelemiseksi.

– *Kantajan esittämät huomautukset*

118 Kantajan esittämät huomautukset, jotka koskevat komission esille ottamia ilmoituksia, sekä muut seikat, joihin kantaja vetoaa, eivät aseta komission esittämiä arviointeja kyseenalaisiksi, koska nämä huomautukset ovat liian yleisluonteisia tai perustuvat siihen ajatukseen, että komissiolla on oltava epäillystä rikkomisesta todisteet (ks. vastaavasti tuomio 31.3.1993, Ahlström Osakeyhtiö ym. v. komissio, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ja C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, 70 ja 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) eikä tässä vaiheessa pelkästään riittävän painavia aihetodisteita.

119 Ensinnäkin kantaja esittää näet sen väitteen tueksi, etteivät komission mainitsemat ilmoitukset ole riittävän painavia aihetodisteita epäillyn yhteensovittamisen olemassaolosta, että kyseessä ovat niin rengasalalla kuin muilla teollisuuden aloilla säännöllisesti annettavat tavanomaiset ilmoitukset.

120 On todettava, että komissiolla on kuitenkin mahdollisuus tutkia hallussaan olevien riittävän painavien aihetodisteiden perusteella syntyneet epäilyt, jotka liittyvät komission erittelemiin rengasvalmistajiin, vaikka saman luonteisia ja yhtä säännöllisiä ilmoituksia kuin ne, jotka havaittiin esille otetuissa tulospuheluissa, voidaan havaita muidenkin rengasvalmistajien tai muiden teollisuuden alojen toimijoiden tulospuheluissa.

121 Toiseksi kantaja tuo esille, että komission mainitsemat otteet tulospuheluista ovat kaikki peräisin ilmoituksista, jotka on annettu tulospuheluiden siinä osassa, jossa vastataan esitettyihin kysymyksiin. Tällaiset ilmoitukset eivät siis ole oma-aloitteisia, vaan niillä vastataan liikepankkeja edustavien talousanalyytikkojen – ei kilpailijoiden – tiedusteluihin. Tulospuheluun ja sen kyselyosuuteen osallistuvan yrityksen odotetaan esittävän ja selittävän näkemyksiään makrotaloudellisesta tilanteesta. Tällaiset ilmoitukset vastaavat niin ikään – ainakin siltä osin kuin kyseessä ovat Ranskaan sijoittautuneet yritykset – lainsäädännössä edellytettyä avoimuutta, jonka vuoksi markkinoilla on annettava jatkuvasti tietoja, joita ei anneta julkisesti mutta jotka julkisesti annettuna voisivat vaikuttaa asianomaisen yrityksen pörssikurssiin.

122 Tältä osin on tuotava esille yhtäältä, että komission valitsemassa kyseisten ilmoitusten tulkinnassa ei kyseenalaisteta varsinaisesti yritysten oikeutta järjestää tulospuheluita. Kyseinen tulkinta ei ole käsiteltävän asian yhteydessä ristiriidassa myöskään taloudellisen toiminnan avoimuutta koskevan lainsäädännön vaatimuksen kanssa. Se perustuu näet pikemminkin siihen ajatukseen, että vaikka yritykset voivat järjestää tulospuheluita ja vaikka niiden on noudatettava taloustietojen ilmoittamista koskevia lainsäädännön vaatimuksia, ne eivät voi kuitenkaan käyttää tulospuheluita menetelläkseen tavalla, jota komissio epäilee mahdolliseksi kollusiiviseksi käytännöksi. Komissiolla on oikeus katsoa tältä osin, ettei minkäänlainen tarve vastata analyytikkojen kysymyksiin eikä mikään taloudellisen toiminnan avoimuutta koskeva lainsäädännön vaatimus anna asianomaisille yrityksille lupaa yhteistoimintaan, jonka tarkoituksena on vahvistaa ”suoraan tai välillisesti – – osto- tai myyntihintoja taikka muita kauppaehtoja” SEUT 101 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

123 Toisaalta siihen, voivatko kyseiset ilmoitukset selittyä komission valitseman tulkinnan sijaan jollakin kantajan ehdottamista muista tulkintatavoista, kuten hetkellisellä tarpeella vastata analyytikon kysymykseen tai taloustietojen avointa ilmoittamista koskevalla yleisellä vaatimuksella, on todettava tällaisen kysymyksen olevan ennenaikainen tutkinnan tässä vaiheessa. Käsiteltävässä asiassa on riittävää tuoda esille, ettei kantajan väite, jonka mukaan kyseiset ilmoitukset ja erityisesti ne ilmoitukset, joiden komissio katsoo koskevan tapaa, jolla kilpailijoiden tulisi määrittää hintansa, tai johtajana tai seuraajana toimimista hintojen alalla taikka tapaa, jolla kyseinen valmistaja reagoi kilpailijoiden tekemiin hinnanmuutoksiin, johtuvat tarpeesta vastata analyytikkojen kysymyksiin tai vastaavat lainsäädännön vaatimuksia, ole riittävä kyseenalaistamaan sen tulkinnan uskottavuutta, jonka komissio on valinnut riidanalaisen päätöksen oikeuttamiseksi (ks. edellä tämän tuomion 87 kohta).

124 Kolmanneksi kantaja väittää, että komission mainitsemiin ilmoituksiin sisältyy vain yleisluonteisia tietoja rengasalan kilpailutilanteesta hintapaineita ja inflaatiota koskevine viittauksineen sekä kantajan hintapolitiikasta, joka liittyy kantajan premium-asemaan. Ensin mainitut tiedot ovat yleisluonteisia ja yleisesti tunnettuja. Ne liittyvät ulkoisiin tekijöihin, jotka ovat analyytikkojen

tiedossa ja joiden perusteella analyytikot pyrkivät määrittämään yrityksen taloudelliseen tulokseen kohdistuvia seurauksia. Jälkimmäisissä vain toistetaan kantajan selkeä asema, joka sillä on ollut jo vuosien ajan. Lisäksi kilpailijoiden hintojen kehitystä koskevissa ilmoituksissa näkyy vain jokaisen yrityksen toiminnan taloudellinen järkevyys, ja ne ilmentävät normaalia kilpailua. Tämä selittää myös huomautukset, jotka komissio esittää renkaiden ja tuotantohyödykkeiden hintoihin liittyvien ilmoitusten perusteella.

125 Tästä seuraa, että kantaja itse myöntää pyrkivänsä horjuttamaan komission valitseman tulkinnan uskottavuutta väittämällä, että olemassa on ”muitakin uskottavia perusteluja” kuin se, johon komissio tukeutuu tässä vaiheessa selittäessään esille ottamiensa ilmoitusten sisältöä.

126 Koska huomioon otettujen julkisten ilmoitusten sisältö (ks. edellä tämän tuomion 113 kohta) voi komission valitseman tulkinnan mukaan viitata renkaiden hintojen yhteensovittamiseen, on – kun huomioon otetaan kyseisten ilmoitusten perusteella heränneiden epäilyjen tueksi esitetyt todisteet – todettava olleen uskottavaa katsoa, että epäiltyä yhteensovittamista saattaa tapahtua ja että tarkastus oli siten tehtävä.

127 Tässä yhteydessä kantajan esittämien muiden uskottavien perustelujen tutkiminen tulee kyseeseen myöhemmässä vaiheessa, jos osoittautuu, että komission epäilyt saavat tukea tarkastusten tuloksista. Sellaisenaan nämä muut selitykset eivät ole riittäviä kiistämään komission valitseman tulkinnan uskottavuutta.

128 Kun huomioon otetaan riidanalaisen päätöksen perustelut (ks. edellä tämän tuomion 47 kohta) kantajan esittämien kysymysten jatkoksi on muistutettava neljänneksi, että komissio on täsmentänyt ensimmäisiin prosessinjohtotoimiin vastatessaan hallussaan olevista aihetodisteista tekemäänsä tulkintaa tarkentamalla ne hinnat, joita epäilty yhteensovittaminen koski.

129 Komissio on todennut tästä, että sen tutkimus on keskittynyt erityisesti suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluiden kautta välitettyihin tietoihin, jotka koskivat hinnoitteluun liittyviä aikeita ja strategioita.

130 Komissio on tuonut tältä osin esille huomauttaneensa, että tulospuheluiden yhteydessä suurimmat rengasvalmistajat ovat viitanneet usein tukkuhintoihin (*sell-in prices* tai *wholesale prices*), jotka ovat arvoketjun ensimmäiset hinnat. Yleensä kyseessä ovat hinnat, joita rengasvalmistajat perivät renkaiden lähtiessä tehtaalta. Komissio on täsmentänyt niin ikään tuoneensa samassa yhteydessä esille, että myös arvoketjun loppupään vähittäishinnat (*sell-out prices*) hinnat on mainittu usein.

131 Komissio on esittänyt näiden väitteiden havainnollistamiseksi kaksi kantajan kilpailijoiden tulospuhelua, joista ensimmäinen on järjestetty pääasiallisella ajanjaksolla ja toinen ennen pääasiallista ajanjaksoa mutta ilman yhteyttä aiempaan ajanjaksoon. Komission esille nostamista, kyseisiin tulospuheluihin sisältyneistä ilmoituksista ilmenee, että hinta- ja varastotilannetta tai markkinaosuuksien tilannetta on käyty läpi sekä suoraan tehtaalta tapahtuvan myynnin että jälleenmyynnin osalta.

132 Tässä yhteydessä komissio on täsmentänyt katsoneensa, että kaikki arvoketjuun sisältyvät hinnat ovat määrätyssä tarkastuksessa merkityksellisiä epäiltyä yhteensovittamista koskevien epäilyjen tutkimiseksi. Komissio huomauttaa tältä osin, että tulospuheluiden yhteydessä annetut ilmoitukset vastaavat asianomaisten valmistajien korkeimmalta johdolta tullutta ohjeistusta hinnoitteluun liittyvistä valmistajien tulevista aikeista ja strategioista. Tällaiset yleiset

ohjeistukset voivat heijastua sellaisenaan koko arvoketjuun. Komission mukaan kyseiset ilmoitukset koskevat nimittäin sekä ohjeistusta hintojen korottamisesta tai tietyllä tasolla säilyttämisestä että strategiaa, joka liittyy pikemminkin hintoihin kuin volyymilla kilpailuun. Näistä syistä komissio väittää, että kyseiset ilmoitukset ovat merkityksellisiä niin tukkuhintojen kuin vähittäishintojen määrittämisen kannalta.

133 Lisäksi komissio on tuonut esille, että Euroopan suurimmat rengasvalmistajat ovat yleensä vertikaalisesti integroituneita ja toimivat siten niin renkaiden valmistamisen kuin vähittäismarkkinoiden saralla. Niillä on siis intressi siihen, että tukkumarkkinoiden tasolla tapahtuvat hinnankorotukset vyöryvät arvoketjun loppupään vähittäishintoihin voittomarginaalia koskevien tavoitteiden takaamiseksi koko arvoketjun pituudella. Komission mukaan oli siis mahdollista, että kyseisissä tulospuheluissa ilmoitetut hinnoittelustrategiat oli määrä panna täytäntöön arvoketjun loppupäässä toivotun tuloksen saavuttamiseksi.

134 Kantaja väittää tältä osin huomautuksissaan, että komission esittämien täsmennysten olisi pitänyt sisältyä riidanalaiseen päätökseen. Kantaja huomauttaa laajemmin myös, että kun kyseessä ovat tukku- ja vähittäishinnat (*sell-in prices* ja *sell-out prices*), komission mainitsemia ilmoituksia ei voida lähtökohtaisesti pitää riittävän painavina aihetodisteina useista syistä, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että kyseisissä ilmoituksissa viitataan hinnanmuutoksia koskeviin lopullisiin päätöksiin, kyseiset ilmoitukset ovat yleisluonteisia ja epätarkkoja ja kaikki renkaiden vähittäismyyntihinnat ovat helposti saatavilla olevia julkisia tietoja.

135 On kuitenkin tuotava esille, että ilmoittaessaan epäillyssä yhteensovittamisessa olevan kyse siitä, että ”suurimpien rengasvalmistajien välillä on sovittu – – hinnoista (erityisesti tukkuhinnoista)”, komissio on käyttänyt hallussaan olevien aihetodisteiden sisältöä vastaavaa sanamuotoa, ja nämä aihetodisteet ovat riittävän painavia perustelemaan epäilykset mahdollisesta kollusiivisesta käytännöstä, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettujen rengasvalmistajien tulospuheluissa annettuihin tiettyihin julkisiin ilmoituksiin.

136 Kyseiset aihetodisteet saavat tukea kantajan istunnossa antamasta tiedosta, jonka mukaan osa sen uusien vaihtorenkaiden myynnistä ETA-alueella tapahtuu vähittäistasolla, ja niiden täsmennysten mukaisesti, jotka komissio on esittänyt näiden aihetodisteiden sisällöstä unionin tuomioistuimissa tapahtuvan tutkimisen vaiheessa, komission on ollut uskottavaa katsoa, että sen epäilyt ja sen hallussa olevat riittävän painavat aihetodisteet kattavat tulospuheluiden aikana esille otetun arvoketjun kokonaisuudessaan eivätkä pelkästään tai yksinomaan tukkuhinnoilla tapahtuvaa myyntiä.

137 Tässä yhteydessä kantajan esittämien erilaisten selitysten tutkiminen tulee kyseeseen myöhemmässä vaiheessa, jos osoittautuu, että komission epäilyt saavat tukea sen tarkastusten tuloksista. Nämä muut selitykset eivät ole käsiteltävässä asiassa sellaisinaan riittäviä riidanalaiseen päätökseen kohdistuvan tuomioistuinvalvonnan vaiheessa, niin että ne veisivät uskottavuuden komission valitsemalta tulkinnalta, joka koskee kyseisessä päätöksessä tarkoitetun hinnan käsitteen laajuutta tarkastuksen oikeuttamiseksi.

138 Edellä esitetyn perusteella voidaan siis todeta, että kun huomioon otetaan annettujen julkisten ilmoitusten sisältö sekä näistä ilmoituksista heränneiden epäilyjen vahvistamiseksi esitetyt erilaiset todisteet, komission valitsema tulkinta, jonka mukaan kyseisten aihetodisteiden kokonaisuuden perusteella voitiin katsoa olevan uskottavaa, että riidanalaisessa päätöksessä tarkoitetut suurimmat rengasvalmistajat olivat sopineet henkilö- ja kuorma-autoihin

tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnoista ETA-alueella pääasiallisen ajanjakson aikana, eikä ollut poissuljettua, että tämä mahdollinen yhteensovittaminen oli alkanut aiemmin ja että sitä tapahtui edelleen tarkastuksen ollessa käynnissä, on perusteltu.

139 Näissä olosuhteissa väite, jonka mukaan riidanalainen päätös on mielivaltainen sillä perusteella, ettei sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä annetun määritelmän mukaista pääasiallista ajanjaksoa vastaavien epäilyjen tueksi ole riittävän painavia aihetodisteita, on hylättävä perusteettomana.

ii) Hintojen yhteensovittamista aiemmalla ajanjaksolla koskevien epäilyjen tueksi ei ole riittävän painavia aihetodisteita

140 Unionin yleisen tuomioistuimen esittämän, epäillyn yhteensovittamisen ajallista ulottuvuutta koskevan kysymyksen perusteella on aiemman ajanjakson osalta tuotava esille, että komissio myöntää – kuten se on vahvistanut istunnossa – ettei se ole toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle aihetodisteita kyseisen ajanjakson ajalta.

141 Tämä seikka on arvioinnin kannalta merkityksellinen, koska komission esittämistä selvityksistä ilmenee, kuten kantaja huomauttaa, että komission keräämien satojentuhansien tulospuheluiden kvantitatiivisessa tutkimuksessa käytetty tutkimusajanjakso on riittävän pitkä niin, että se kattaa samalla pääasiallisen ajanjakson ja aiemman ajanjakson (ks. edellä tämän tuomion 95–98 kohta).

142 On siis tuotava esille, että vaikka komissio on pystynyt yksilöimään tiettyjä tulospuheluita pääasialliselta ajanjaksolta käyttämällä määrittelemiinsä kahteen ryhmään kuuluvia sanapareja ja tekemällä sen jatkoksi kvalitatiivisen tutkimuksen, komissio ei ole ilmaissut pystyneensä yksilöimään tällaisia tulospuheluita aiemman ajanjakson osalta. Kun otetaan huomioon kvantitatiivisessa tutkimuksessa käytettyjen sanaparien määrä ja monipuolisuus, voidaan katsoa, että jos aiemmalla ajanjaksolla olisi ollut asian kannalta merkityksellisiä tulospuheluita, ne olisi tunnistettu samalla tavalla kuin pääasiallisella ajanjaksolla järjestetyt tulospuhelut. Komissio ei ole kuitenkaan toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle minkäänlaista selvitystä tästä seikasta eikä tähän liittyvää asiakirjaa, vaikka sitä on pyydetty esittämään ne tiedot, joihin se viittaa riidanalaisen päätöksen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen toisessa virkkeessä, jossa aiempi ajanjakso mainitaan, siinä muodossa kuin se katsoo olevan tarkoituksenmukaista sen osoittamiseksi, että sen hallussa olevat aihetodisteet ovat riittävän painavia.

143 Näissä olosuhteissa unionin yleisen tuomioistuimen on otettava huomioon se seikka, ettei komissio ole pystynyt esittämään sille vastaavalla tavalla kuin pääasiallisen ajanjakson osalta suurimpien rengasvalmistajien antamia julkisia ilmoituksia, jotka on tehty aiemmalla ajanjaksolla järjestettyjen tulospuheluiden yhteydessä.

144 Lisäksi komissio väittää riidanalaisessa päätöksessä esille otettuja aiempaan ajanjaksoon liittyviä epäilyjä vastaavista aihetodisteista, että sen huomio on kiinnittynyt kyseiseen ajanjaksoon useiden kyseisen ajanjakson jälkeen järjestettyjen tulospuheluiden perusteella.

145 Komissio on ilmoittanut tältä osin, että aiempi ajanjakso on tullut esille näistä kyseisen ajanjakson sen jälkeen järjestetyistä tulospuheluista niiden kommenttien yhteydessä, joita riidanalaisessa päätöksessä mainitut suurimmat rengasvalmistajat ovat esittäneet raaka-aineiden hintojen nousun vaikutuksesta.

146 Komissio mainitsee julkisen ilmoituksen, jonka eräs kilpailija on antanut pääasiallisella ajanjaksolla järjestetyn tulospuhelun yhteydessä ja jossa viitataan ”[aiempaa ajanjaksoa vastaavaan] sykliin”. Kyseisen ilmoituksen mukaan raaka-aineiden kustannusten kasvuun liittyvät voitonmenetykset perittäisiin kokonaan takaisin kyseistä sykliä seuraavana vuonna.

147 Aiempi ajanjakso mainitaan myös muissa komission toimittamissa tulospuheluissa. Kyseisistä tulospuheluista kolme on järjestetty pääasiallista ajanjaksoa läheisesti edeltäneinä vuosina, ja niistä neljä, samoin kuin yksi esittely, on järjestetty pääasiallisella ajanjaksolla. Näiden komission esille nostamien ilmoitusten sisällön mukaan kyseiset suurimmat rengasvalmistajat ovat verranneet silloista tilannetta niiden omaan tilanteeseen kukin omalta kannaltaan hetkellä, jona raaka-aineiden hinnat olivat nousseet markkinoilla tuntuvasti.

148 Komission mukaan nämä maininnat saattoivat viitata aiemmalla ajanjaksolla tapahtuneeseen yhteensovittamiseen, minkä kantaja kiistää tätä seikkaa koskevissa huomautuksissaan.

149 Tältä osin on todettava, että komission esille ottamat ilmoitukset, joilla se pyrkii osoittamaan aihetodisteiden olevan riittävän painavia osoittamaan riidanalaisessa päätöksessä esille otetut, aiemmalla ajanjaksolla tapahtunutta yhteensovittamista koskevat epäilyt, eivät ole saman luonteisia kuin pääasiallisen ajanjakson osalta tutkitut ilmoitukset. Komissio on vahvistanut tämän toteamuksen istunnossa.

150 Vaikka komission epäilemä yhteensovittaminen perustuu siihen ajatukseen, että suurimmat rengasvalmistajat ovat tiedottaneet toisilleen hinnoitteluun liittyvistä aikeistaan ja strategioistaan, ja vaikka pääasiallisen ajanjakson osalta esitettyihin aihetodisteisiin on sisältynyt julkisia ilmoituksia, jotka on voitu ottaa huomioon tällaisen yhteensovittamisen osoittamiseksi, aiemman ajanjakson osalta esitetyissä erilaisissa ilmoituksissa ei näet käydä läpi hinnoitteluun liittyviä tulevia aikeita tai strategioita, joita on pantu täytäntöön kyseisellä ajanjaksolla.

151 Kyseisistä ilmoituksista – esimerkiksi vanhimmasta komission mainitsemasta ilmoituksesta – ilmenee nimittäin, että kyseinen valmistaja muistuttaa haastattelijoilleen, ettei ollut ensimmäinen kerta, kun raaka-aineiden hinnat nousivat, ja että aiemmin se oli pystynyt vyöryttämään tämän korotuksen. Komission valitseman tulkinnan mukaan hinnannousun vyöryttämistä koskevaan julkiseen ilmoitukseen perustuva yhteensovittaminen pätee kuitenkin vain tulevaisuuteen. Komissio ei ole esittänyt käsiteltävässä asiassa aihetodisteita, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että aiemmalla ajanjaksolla – myös raaka-aineiden hintojen noustua tuntuvasti – suurimmat rengasvalmistajat ovat sopineet hinnoista vastaavalla tavalla, kuin asiakirjoista on todettu myöhemmin pääasiallisen ajanjakson osalta, tai että ne ovat sopineet hinnoista jollain muulla tavalla kuin se, jota epäillään käytetyn pääasiallisella ajanjaksolla.

152 Sitä paitsi komissio ei ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle lainkaan todisteita mahdollisesta muun tyyppisestä yhteensovittamisesta kuin se, jota käsiteltävässä asiassa epäillään.

153 Edellä esitetyn perusteella voidaan siis todeta, että kun huomioon otetaan yhtäältä, että aiemmalta ajanjaksolta ei ole olemassa merkityksellisiä todisteita, vaikka komission kvantitatiivisessa tutkimuksessa käytetty tutkimusajanjakso kattaa myös sen (ks. edellä tämän tuomion 95 kohta), ja toisaalta, että tiedossa ei ole muita merkityksellisiä seikkoja, joilla voitaisiin osoittaa, että aiemmalla ajanjaksolla on tapahtunut mahdollista yhteensovittamista, komission valitsemaa tulkintaa, jonka mukaan on uskottavaa, että riidanalaisessa päätöksessä tarkoitetut suurimmat

rengasvalmistajat ovat sopineet henkilö- ja kuorma-autoihin tarkoitettujen uusien vaihtorenkaiden hinnat ETA-alueella aiemmalla ajanjaksolla, ei ole näytetty riittävällä tavalla toteen.

154 Näissä olosuhteissa väitettä, jonka mukaan riidanalainen päätös on mielivaltainen sillä perusteella, ettei sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen toisessa virkkeessä annetun määritelmän mukaista aiempaa ajanjaksoa vastaavien epäilyjen tueksi ole riittävän painavia aihetodisteita, on pidettävä perusteltuna. Riidanalainen päätös on siis kumottava tältä osin.

4. Kanneperusteen toinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen suhteettomuutta

155 Kantaja väittää, ettei riidanalainen päätös ole suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä: todisteet eivät ole olleet vaarassa, yrityksen toimintaan on puututtu liiallisesti, tarkastuksen määräämistä koskeva päätös sai liian laajaa julkisuutta ja vähemmän rajoittavaa toimenpidettä eli tietopyyntöä olisi ollut mahdollista käyttää.

156 Alkuun on muistutettava, että unionin oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan unionin toimielinten toimilla ei saada ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista niillä tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten rajoittava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. tuomio 25.11.2014, Orange v. komissio, T-402/13, EU:T:2014:991, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

157 Tarkastuksen määräämistä koskevan päätöksen osalta suhteellisuusperiaatteen noudattaminen edellyttää, että suunniteltu toimenpide ei aiheuta suhteetonta tai sietämätöntä haittaa tavoiteltuun päämäärään nähden. Erityisesti komission tekemä valinta pelkän tietopyynnön ja päätöksellä määrätyn tarkastuksen välillä ei riipu sellaisista olosuhteista kuin tilanteen erityinen vakavuus, äärimmäinen kiireellisyys tai ehdottoman vaitiolon tarve, vaan tarpeesta selvittää tosiseikat asianmukaisesti kunkin tapauksen erityispiirteet huomioon ottaen. Kun siis tarkastuksen määräämistä koskevan päätöksen tarkoituksena on ainoastaan se, että komission on mahdollista koota tarpeelliset seikat arvioidakseen perussopimuksen mahdollista rikkomista, tällainen päätös ei riko suhteellisuusperiaatetta (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2014, Orange v. komissio, T-402/13, EU:T:2014:991, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

158 Komission asiana on periaatteessa arvioida, onko jokin tieto tarpeen kilpailusääntöjen rikkomisen selvittämiseksi, ja vaikka komission tiedossa olisi jo välillisiä todisteita tai jopa suoria todisteita kilpailusääntöjen rikkomisesta, se voi oikeutetusti arvioida tarpeelliseksi määrätä lisätarkastuksia, joiden perusteella se voi paremmin määrittää rikkomisen tai sen keston (ks. tuomio 25.11.2014, Orange v. komissio, T-402/13, EU:T:2014:991, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

159 Käsiteltävässä asiassa perustelut, jotka kantaja esittää suhteellisuusperiaatteen rikkomisen tueksi, voidaan jakaa kahteen ryhmään sen mukaan, arvostellaanko niissä riidanalaisen päätöksen tarpeellisuutta, joka edellyttää, ettei olemassa ole vähemmän rajoittavaa vaihtoehtoa, vai arvostellaanko niissä tarkastuksen määräämistä koskevasta päätöksestä aiheutuneita kohtuuttomia seurauksia kantajan toiminnalle ja tuloksille, mikä osoittaisi siis, että olisi ollut parempi käyttää vähemmän rajoittavaa toimenpidettä.

a) Riidanalaisen päätöksen tarpeettomuutta koskevat väitteet

160 Kantaja väittää yhtäältä, ettei riidanalaisessa päätöksessä mainittua todisteiden salaamisen tai tuhoamisen vaaraa ollut, koska etsityt tiedot olivat jo komission tiedossa tai se saattoi saada ne helposti tietoonsa, ja toisaalta, että tällaisen päätöksen tekemiselle oli olemassa vähemmän rajoittava vaihtoehto, eli käsiteltävässä asiassa olisi voitu esittää asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan mukainen tietopyyntö, johon vastaamatta jättämisestä tai johon annetusta puutteellisesta vastauksesta aiheutuu rahamääräinen seuraamus, joka voi olla enintään yhden prosentin edellisen tilikauden liikevaihdosta, minkä ansiosta kyseinen säännös on ollut hyvin tehokas muissa saman luonteisissa asioissa käytettynä.

161 Komissio kiistää kantajan väitteet.

162 Kantajan sen väitteen osalta, että todisteet eivät ole vaarantuneet, on muistettava ensinnäkin, kuten komissio korostaa, että riidanalaisen päätöksen tarkoituksena oli antaa komissiolle mahdollisuus kerätä tarvittavat tiedot sen tutkimiseksi, oliko epäiltyä yhteensovittamista tapahtunut.

163 Tältä osin se, että komissio oli koonnut riittävän painavia aihetodisteita tarkastuksen oikeuttamiseksi, ei voi estää lisätietojen hankkimista tai komission hallussa olevien tietojen tarkistamista tarkastuksen yhteydessä.

164 Myöskään se, että aihetodisteet perustuvat olennaisilta osin riidanalaisessa päätöksessä mainittujen suurimpien rengasvalmistajien tulospuheluiden yhteydessä annettujen tiettyjen julkisten ilmoitusten sisältöön, ei voi estää komissiota tutkimasta asian kannalta merkityksellisiä asiakirjoja tai kuulustelemasta osallisina olevia henkilöitä saadakseen tarvittavat tiedot epäilyjensä täydentämiseksi tai tarkistamiseksi.

165 Komissiota ei voida arvostella tältä osin siitä, että se on pyrkinyt kokoamaan näitä tietoja rajatulta joukolta henkilöitä, joilla voi olla tarkastuksen kohteena olevan yrityksen sisällä hallussaan todisteita, joiden avulla epäillyn yhteensovittamisen kohde ja perusteet sekä siinä käytetty toimintatapa voidaan määritellä paremmin. Komissio tuo tältä osin perustellusti esille, että sen oli olennaista saada tietoa tulospuheluiden valmisteluun ja seurantaan liittyvistä sisäisistä keskusteluista sekä riidanalaisessa päätöksessä kuvattuun rengasvalmistajien väliseen hintojen yhteensovittamiseen liittyvien hinnoittelupäätösten valmistelusta.

166 Tällaisessa tilanteessa komissio ei voinut sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tietyt merkitykselliset tiedot olisivat voineet vaarantua tai ne olisi voitu tuhota, jollei tarkastusta olisi suoritettu ilmoittamatta. Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa tuodaan lisäksi esille tällainen riski niiden todisteiden osalta, jotka koskevat ”tietoja, jotka liittyvät epäilyihin tulevan toiminnan yhteensovittamisesta markkinoilla asianomaisten tuotteiden hintojen (erityisesti tukkuhintojen) osalta, samoin kuin epäilyihin valmistajien päätöksestä ilmoittaa kilpailijoille julkisin keinoin tulevasta hintapolitiikasta”.

167 Kun huomioon otetaan sekä epäillyn yhteensovittamiseen sisältöön liittyvät riidanalaisen päätöksen perustelut että kyseisiä epäilyjä tukevat riittävän painavat aihetodisteet, komissio ei ole voinut sulkea pois etsittyjen todisteiden salaamisen tai tuhoamisen vaaraa, joten tarkastuksen määräämistä koskevaa päätöstä oli välttämätöntä käyttää tämän riskin huomioimiseksi.

168 Toiseksi on katsottava mahdollisesta tietopyynnön käyttämisestä tarkastuspäätöksen sijaan, ettei tällainen pyyntö olisi antanut mahdollisuutta koota kaikkia tutkimuksessa tarvittavia tietoja ja todisteita.

169 Kuten riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, komissio on nimittäin katsonut käsiteltävässä asiassa, että tarkastuspäätös on ollut välttämätön kaikkien epäiltyyn yhteensovittamiseen liittyvien tosiseikkojen ja epäillyn yhteensovittamisen taustalla olevan asiayhteyden tutkimiseksi sekä asianomaisten yritysten yksilöimiseksi, jotta on voitu välttyä siltä, etteivät merkitykselliset tiedot vaarantuisi eikä niitä tuhottaisi, kuten voisi käydä, jos ne kerättäisiin tietopyyntöjen tai etukäteen ilmoitetun tarkastuksen avulla, ja jotta on voitu taata tarkastuksen tehokkuus siten, että se on päästy toteuttamaan kaikissa epäillyissä yrityksissä samanaikaisesti ilman etukäteisvaroitusta.

170 Lisäksi, kuten komissio huomauttaa, SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomisesta määrättävän seuraamusmaksun suuruus poikkeaa merkittävästi siitä seuraamusmaksusta, joka määrätään tietopyyntöön vastaamatta jättämisen perusteella. Tämän eron vuoksi on mahdollista, että tietopyynnössä tarkoitettu yritys voi tuntea houkutusta olla vastaamatta pyyntöön ja päättää lopulta ottaa vastaan tähän liittyvän seuraamuksen, jos se pystyy sen ansiosta välttymään SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomisesta määrättävältä seuraamukselta.

171 Tutkinnan kannalta merkityksellisten tietojen keräämisessä käytetyn välineen valinta määräytyy siis sekä asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaisella päätöksellä määrättävän tarkastuksen että kyseisen asetuksen 18 artiklan perusteella esitetyn tietopyynnön kohdalla sen arvioinnin perusteella, jonka komissio tekee ottaen huomioon meneillään olevaan tutkintaan liittyvän tilanteen. Pelkästään se, että komissio on voinut käyttää tietopyyntöjä kantajan mainitsemissa muissa asioissa, ei ole käsiteltävässä asiassa tältä osin riittävä kyseenalaistamaan riidanalaisessa päätöksessä esitetyistä syistä tehdyn valinnan lainmukaisuutta.

172 Edellä esitetyn perusteella kantajan argumentit, joiden mukaan riidanalainen päätös ei ollut välttämätön, koska näyttö ei vaarantunut, ja vähemmän rajoittavan toimenpiteen käyttö olisi ollut mahdollista, on hylättävä perusteettomina.

b) Riidanalaisesta päätöksestä aiheutunutta haittaa koskevat väitteet

173 Kantaja väittää, että riidanalaisesta päätöksestä on aiheutunut haittaa, joka on kohdistunut yhtäältä kantajan toimintaan tarkastuksen kulun aikana ja toisaalta kantajan taloudelliseen tulokseen tarkastuksen saatua julkisuutta. Tässä tilanteessa, kun huomioon otetaan riidanalaisesta päätöksestä tässä kohti aiheutunut liiallinen haitta, riidanalaista päätöstä ei voida pitää suhteellisuusperiaatteen mukaisena.

174 Komissio kiistää kantajan väitteet.

175 Kun yritys määrätään suostumaan tarkastukseen, on sen toiminnalle aiheutuvasta liiallisesta haitasta todettava ensinnäkin, etteivät tätä koskevat kantajan väittämät pidä paikkaansa.

176 Aluksi on nimittäin muistettava, että tarkastukset ovat lähtökohtaisesti tarpeen aina, kun komissio epäilee EUT-sopimuksessa määrättyjen kilpailusääntöjen rikkomista. Tällainen viranomaisen kajoaminen kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevaan yrityksen oikeuteen on siis oikeasuhteista, jos se rajautuu tarkastuspäätöksessä määritellyn kohteen perusteella, mikä merkitsee, että tällaisen päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuu yrityksen toiminnalle aina väistämättä sen verran haittaa kuin on tarpeen, mistä kantaja on tietoinen.

177 Kun huomioon otetaan komission hallussa olevat riittävän painavat aihetodisteet, ei käsiteltävässä asiassa voida katsoa, että riidanalaisesta päätöksestä on aiheutunut sellaisenaan suhteetonta haittaa kantajan toiminnalle.

178 Lisäksi on tuotava esille, että komission esittämät selvitykset vaikuttavat joka tapauksessa osoittavan, ettei tarkastuksen määräämistä koskevasta valinnasta aiheutunut haitta ole ollut kohtuutonta eikä sietämätöntä kyseisellä tarkastuksella tavoiteltuihin päämääriin nähden.

179 Komissio onkin tuonut esille varmuuden vuoksi, että tarkastus toteutettiin mahdollisimman vähäisellä puuttumisella kantajan toimintaan, mitä kantaja ei ole kiistänyt. Komissio huomauttaa erityisesti takavarikoineensa vain neljän henkilön työntekovälineet ja palauttaneensa ne pian. Kyseisten henkilöiden matkapuhelimet on näet palautettu suurin piirtein (yleensä alle) 24 tunnissa, ja komissio on palauttanut osan SIM-korteista ennen matkapuhelimia, niin että asianomaiset henkilöt ovat pystyneet jatkamaan työtään tavanomaista puhelinnumeroaan käyttäen. Takavarikoiduista kannettavista tietokoneista on kerrottu, että yksi neljästä henkilöstä on saanut tietokoneensa takaisin samana päivänä ja että loput tietokoneet on palautettu 48 tunnin kuluessa. Koska kaikki tiedot oli tallennettu kantajan palvelimille, se, että kyseisiltä henkilöiltä vietiin kannettavat tietokoneet lyhyeksi ajaksi, ei ole estänyt heitä työskentelemällä muulla tavoin. Lisäksi vaikka sähköisille välineille tallennettujen tietojen noutaminen vei tavanomaista enemmän aikaa, tämä johtui kantajan käyttämästä turvajärjestelmästä, jonka vuoksi tietojen noutaminen oli hankalaa. Kantaja ei voi joka tapauksessa väittää toimintansa häiriintyneen siksi, että kaksi sen tietoteknisen yksikön työntekijää on joutunut auttamaan komissiota tässä tehtävässä.

180 Kantajan argumentti, jonka mukaan kantajan toiminnalle väitetään aiheutuneen haittaa, on näin ollen hylättävä perusteettomana.

181 Toiseksi niistä haitoista, joita väitetään aiheutuneen yrityksen tulokselle siitä syystä, että komission määräämä tarkastus on saanut liian laajaa julkisuutta, on todettava suoralta kädeltä, että tällaiset väitteet liittyvät pikemmin aiheutunutta haittaa koskeviin korvauksiin kuin varsinaiseen toimen laillisuutta koskevaan riitaan.

182 Tältä osin on todettava, että kantajan oman argumentoinnin mukaan komission tekemän tarkastuksen saama julkisuus johtuu muusta toimesta kuin riidanalaisesta päätöksestä. Tässä tapauksessa on kyseessä lehdistötiedote IP/24/561, jonka otsikko on ”Commission carries out unannounced antitrust inspections in the tyres sector” ja joka julkaistiin komission verkkosivuilla 30.1.2024 eli silloin, kun kantajalle tehty tarkastus alkoi (jäljempänä lehdistötiedote).

183 Yhtäältä on todettava, ettei lehdistötiedotetta ole riitautettu käsiteltävässä asiassa sellaisenaan.

184 Toisaalta voidaan joka tapauksessa huomauttaa, kuten komissio tuo esille, että lehdistötiedotteen julkaiseminen on komission tavanomainen käytäntö. Samoin voidaan huomauttaa, ettei lehdistötiedotteessa nimetä kantajaa, vaan siinä mainitaan vain rengasala unionissa.

185 Käsiteltävässä asiassa voidaan todeta, että lehdistötiedotteessa täsmennettiin, että ”komissio [uskoi], että tarkastuksen kohteena olevat yritykset olivat sovittaneet hintansa yhteen myös julkisten ilmoitusten avulla”.

186 Lehdistötiedotteesta kävi niin ikään ilmi, ettei sen perusteella ollut syytä tehdä päätelmiä tarkastuksen kohteena olevien yritysten syyllisyydestä, koska ”ennalta ilmoittamattomat tarkastukset ovat niitä tutkimuksia edeltävä vaihe, jotka kohdistuvat kilpailunvastaisia menettelytapoja koskeviin epäilyihin” ja että tällaisten tarkastusten tekeminen ”ei merkitse sitä, että asianomaiset yritykset ovat syyllistyneet kilpailunvastaisin menettelytapoihin eikä se määritä varsinaisen tutkimuksen lopputulosta ennalta”.

187 Näissä olosuhteissa kantajan kuvaamiin vaikutuksiin ei voida vedota tehokkaasti sen osoittamiseksi, että riidanalainen päätös on ollut käsiteltävässä asiassa suhteeton.

188 Kantajan argumentti, joka koskee sen tuloksille väitetysti aiheutunutta haittaa komission julkaistua lehdistötiedotteen, on näin ollen hylättävä tehottomana.

189 Edellä esitetyn perusteella kantaja ei ole osoittanut, miltä osin tarkastuspäätös on ollut suhteeton. Toisen kanneperusteen toinen osa on siis hylättävä.

5. Välipäätelmä

190 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että koska riittävän painavia aihetodisteita niiden epäilyjen tueksi, jotka otetaan esille riidanalaisen päätöksen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen toisessa virkkeessä, ei ole, riidanalainen päätös on kumottava tältä osin, koska se on mielivaltainen ja loukkaa kantajan kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevaa oikeutta.

191 Kanne hylätään muilta osin.

IV Oikeudenkäyntikulut

192 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan mukaan silloin, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan suhteellinen osuus vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.

193 Koska nyt käsiteltävässä asiassa riidanalainen päätös on kumottava osittain, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että on päätettävä, että molempien asianosaisten on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) **Komission 10.1.2024 annettu päätös C(2024) 243 final, jolla Compagnie générale des établissements Michelin ja kaikki suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevat yhtiöt määrätään suostumaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun tarkastukseen (asia AT.40863 – Hoops), kumotaan siltä osin kuin se koskee johdanto-osan neljännen perustelukappaleen toisessa virkkeessä tarkoitettua ajanjaksoa.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Compagnie générale des établissements Michelin ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä heinäkuuta 2025.

Allekirjoitukset

Sisällysluettelo

I Asian tausta . . . 2

II Asianosaisten vaatimukset . . . 3

III Oikeudellinen arviointi . . . 4

A Riittämättömiä perusteluja koskeva ensimmäinen kanneperuste . . . 5

1. Alustavat huomautukset . . . 5

2. Väite, jonka mukaan perustelut ovat liian lyhytsanaisia tai yleisluonteisia . . . 6

3. Väite, jonka mukaan perustelut ovat epämääräisiä, moniselitteisiä, epätarkkoja tai väljiä, minkä seurauksena moitteista ei saa käsitystä . . . 7

B Toinen kanneperuste, joka koskee kantajan kotipaikan ja viestien kunnioittamista koskevan oikeuden loukkaamista . . . 9

1. Alustavat huomautukset . . . 9

2. Vuoden 2023 suuntaviivoissa mainitun esimerkin ja epäillyn yhteensovittamisen samankaltaisuus . . . 11

3. Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen mielivaltaisuutta . . . 12

a) Kaikkia komissiolla olevia tietoja ei ole välttämätöntä ilmoittaa riidanalaisessa päätöksessä . . . 13

b) Komission esittämien aihetodisteiden riittävä painavuus riidanalaisen päätöksen oikeuttamiseksi . . . 14

1) Alustavat huomautukset . . . 14

2) Epäilyttävien ilmoitusten tunnistamisessa käytetty menetelmä . . . 16

3) Esitettyjen aihetodisteiden riittävä painavuus . . . 18

i) Hintojen yhteensovittamista pääasiallisella ajanjaksolla koskevien epäilyjen tueksi on riittävän painavia aihetodisteita . . . 18

– Komission esille ottamat ilmoitukset . . . 19

– Komission esittämät muut todisteet . . . 20

– Kantajan esittämät huomautukset . . . 20

ii) Hintojen yhteensovittamista aiemmalla ajanjaksolla koskevien epäilyjen tueksi ei ole riittävän painavia aihetodisteita . . . 24

4. Kanneperusteen toinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen suhteettomuutta 26

a) Riidanalaisen päätöksen tarpeettomuutta koskevat väitteet 27

b) Riidanalaisesta päätöksestä aiheutunutta haittaa koskevat väitteet 28

5. Välipäätelmä 30

IV Oikeudenkäyntikulut 30